

BÁRZIU M

2012. IX. évfolyam 7. szám

A BÁRCZIS HALLGATÓK LAPJA

"Tudod, karácsonykor az ember mindig hisz egy kissé a csodában, nemcsak te és én, hanem az egész világ, az emberiség, amint mondják, hiszen ezért van az ünnep, mert nem lehet a csoda nélkül élni."

/Márai Sándor/

Krasznár és Társa
Könyvkereskedelmi Bt.

Aktuális akcióink!

Osiris Kiadó tankönyvei:

**Pszichológia, Pedagógia, Személyiségpszi-
chológia, Fejlődéslélektan, Neveléstörténet**

**-20 % kedvezménnyel
kaphatóak november 30-ig.**

**Hangfejlesztés-Beszédtechnika 4200 Ft
helyett 3570 Ft november 30-ig.**

Megjelent!

**Tarsoly-Mészáros Funkcionális anatómia
gyógytornászhallgatók számára**

**Iratkozzatok fel hírlevelünkre, így mindig
értesültök az újdonságainkról, akcióinkról!**

facebook.com/krasznar

Bp. 1098 Dési Huber u. 7.

Tel./fax: (+36-1) 3-480-480

www.krasznar.hu

Köszöntő

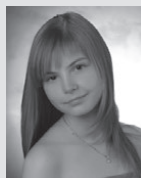
Kedves Bárczisok!

Búcsúsám ez a mostani. Búcsúzó Tőletek mint főszerkesztő. Nagyon szerettem a Bárczi-um élén azért tevékenykedni, hogy jobbnál jobb olvasnivalók kerüljenek elétek minden egyes számban. Öröm volt ilyen szuper szerkesztőséggel dolgozni. Minden vég, valami újnak a kezdete is egyben, úgyhogy bízom benne, hogy a Bárczi-um a jövőben is egyre színvonalasabb lap lesz, mely mindig ki fogja szolgálni a bárczis hallgatók érdeklődését.

E decemberi számunkban az esélyegyenlőséget állítottuk fókuszba. Két rendkívül érdekes cikkel készültünk: Szekeres Pál és Mosolyka is interjút adott nekünk.

Persze a karácsonyról sem feledkeztünk meg: ajándék- és receptötleteket találhattok az oldalakon. Izgalmas játékaink is vannak: játsszatok velünk, mert sok-sok nyeremény van a tarsolyunkban.

Jó szórakozást kívánunk!

Tóth Mónika
főszerkesztő

TARTALOM

Szak-ma	4
Kultúra	12
Közélet	15
Kapcsolat	19
Szabadidő	26
Ez idegen	30
Kreatív	32
Gyerekszáj	35
Világnapok	36
Játék	38

IMPRESSZUM

Felelős kiadó: Müller Barbara, ELTE BGGyK HÖK Elnök

Főszerkesztő: Tóth Mónika

Szakmai tanácsadó: Pfening Dóra

Tördelőszerkesztő: Bencsik Orsolya, **Olvasószerkesztő:** Sipos Ágnes

Grafikai munka: Szabó Zsófia, Ungvári Veronika, Kovács Szilvia

A borító Almási Veronika (8) rajza alapján készült.

Rovatvezetők: Tóth Mónika (Szak-Ma), Kovács Rebeka (Közélet), Hetényi Henrietta (Kultúra), Zentai-Fehér Anita (Szabadidő), Nyáry Veronika (Ez idegen!), Kreatív), Helembai Judit (Gyerekszáj), Bedők Eszter (Játék)

Készült a Demax Művek Nyomdaipari Kft. gondozásában.

Postai címünk: 1097 Budapest, Ecseri út 3. B épület, fsz. 61.

In memoriam Gordosné Szabó Anna

Mély fájdalommal vesszük tudomásul, hogy Gordosné Szabó Anna életének 84. évében, 2012. november 18-án elhunyt.

Gordosné Dr. Szabó Anna élete folyamán bevezette Magyarországon az általános gyógypedagógiát, mint tudományt, azzal, hogy mindazt, amit tudott, tanult és tapasztalt, írásba foglalta. Könyveiben bemutatja a fogyatékos személyeket, a nevelésüket. Emellett sokat foglalkozott a gyógypedagógia jogi hátterével és az intézményekkel is. Több műve szól a gyógypedagógia történetéről.

Debrecenben született, elemi és középfokú tanulmányait Hajdú-Bihar megyében végezte, 1947-ben népiskolai tanítói oklevelet szerzett a Debreceni Református Egyház Dóczi Tanítóképző Intézetében, mely Szabó Magda Abigél című regényéből is ismert. Ötödévből heti egy órában gyógypedagógiát tanultak, itt jutott arra a felismerésre, hogy gyógypedagógus szeretne lenni. 1950-ben kapta

meg gyógypedagógiai tanári oklevelét Budapesten, a Gyógypedagógiai Tanárképző Főiskolán. Szakmai pályafutását ebben az évben kezdte meg oktatásszervezőként. 1953 és 1956 között az MTA ösztöndíjas aspiránsaként kandidátusi disszertációján dolgozott. 1956-ban kezdett oktatni a Gyógypedagógiai Tanárképző Főiskolán főiskolai adjunktusként. 1962-ben főiskolai docensi, 1970-ben főiskolai tanári kinevezést kapott. 1963-tól 1992-ig vezette a főiskola Általános Gyógypedagógiai Tanszékét, közben 1956 és 1968 között igazgató-helyettesként, majd 1980-tól 1988-ig főigazgatóként is tevékenykedett. 1992 óta nyugalmazott főiskolai tanárként is aktívan segítette a főiskolát, majd a jogutód ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Főiskolai Kart képzési, kutatási és szakmapolitikai feladatainak ellátásában.

Kitüntetései:

Oktatásügy Kiváló Dolgozója (1963); Munka Érdemrend ezüst fokozata (1975); Bárczi Gusztáv-émlékérem (1978); Apáczai Csere János-díj (1985); Magyar Felsőoktatásért (1992); Éhes Mátyás-émlékérem (1997); Louis Braille-émlékérem arany fokozata (1999); Eötvös-díj (2000); Cházár András-díj (2002); Magyar Köztársasági Érdemrend tisztí keresztje (2003).

Főbb művei:

Bevezetés a gyógypedagógiába, Bevezető : általános gyógypedagógiai ismeretek, Gyógypedagógia. A gyógypedagógia általános elméletének alapjai, Gyógypedagógia-történet I. Gyógypedagógia-történet II., Gyógyító pedagógia, Pedagógiai lexikon szócikkei, Gyógypedagógiai Szemle cikkei (melynek alapító főszerkesztője)

Forrás: Bánfalvy Csaba- Szauder Erik- Zászkaliczky Péter: Gyógypedagógus- történetek. Budapest : ELTE Eötvös Kiadó, 2006.; barczy.hu

Bárczium

Egyenlő esélyű kommunikáció jelnyelvfelismerő rendszerek

Mivel a többség elképzelni sem tudja, milyen lehet érzékszervi fogyatékosként élni a mindennapokat, megküzdeni a város farkastörvényeivel, érdekérvényesíteni, magánéletet élni, ügyintézni, tanulni... Ezért inkább képzeljük el azt, hogy államvizsga után valamilyen hivatalban, irodában kötünk ki. Egyik nap betéved egy 50-es siket férfi, aki jelnyelvet használ, de nem érkezett meg a tolmácsa. Joga van használnia jelnyelvét, s ezen jogával öntudatosan élni is kíván. Csakhogy mi nem tudunk neki segíteni, nem értjük. Az ügyintézés akadályozott. A helyzet pedig több mint kínos. Az esélyegyenlőtlenség így két oldalról fenyeget.

A mai világban a számítástechnika olyan lehetőségeket kínál, amikkel korábban Jules Verne regényeinek „futurizmusában” találkozhattunk. A tudományterületek már rég határsértést követtek el, például akkor, amikor az informatikusok és a nyelvészek összeálltak, hogy a

számítógépes nyelvészetben rejlő lehetőségeket, például szótár- vagy keresőprogramok, gépi fordító szoftverek, beszédfelismerő alkalmazások, vagy éppen jelnyelvi felismerő rendszerek terén kiaknázzák. A fent vázolt szituáció akadálymentes és az esélyegyenlőséget kielégítő megoldása lenne például ez a jelnyelvi felismerő- és fordító rendszer is a jelnyelvhasználó hallássérültek számára, ami a világ több pontján Tajvantól az Amerikai Egyesült Államokig már komoly kutatási irány (pl. hogy csak egyet, az európai uniós The SignSpeak Projectet említsük).

A dolog lényege a valós idejű jelfelismerés kamerakép alapján, amely a jel-szekvenciákat szegmentálja, annotálja, és egy hozzá tartozó jelkincstárból (lexikon) kiválogatja az aktuális jel magyar nyelvi megfelelőjét, hogy aztán írott magyar nyelvű szöveggént a felhasználó rendelkezésére álljon. Ezt az elvet követi a magyarországi Dolphio

Consulting Kft. 2010-ben indult, az Európai Unió által támogatott „Jelbeszéd-felismerő rendszer fejlesztése” című projektje is.

A fejlesztők abból indultak ki, hogy egy megvalósuló „jelbeszéd-felismerő” termék segítségével a jelnyelv emberi közreműködés nélkül is felismerhetővé, értelmezhetővé válik. Egy automatizált rendszer megfelelő háttérrel és nyelvi korpussszal képes lesz a jelnyelvi megnyilatkozások lefordítására azok számára, akik nem tudnak jelelni. Ezzel pedig maximálisan megteremthető a fogyatékkal élők esélyegyenlősége.

A létrejövő eszköznek alkalmasnak kell lennie arra, hogy videojel alapján mozgáskövetéssel, és a mozgás felismerésével a jeleket beszélt-írott nyelvre fordítsa a képfeldolgozás és a mesterséges intelligencia eszközeinek felhasználásával (magának a cégnek számos egyéb projektjének pl. a géplátás vagy a facemotion, tapasztalatai

hasznosíthatók a jelnyelv felismerése és fordítása esetén is).

A rendszer központi eleme a kamera (pl. ügyfélszolgálati pulton). Ennek a képe azonosítja a jelnyelv elemeit, amelyeket a tárolt szótárral összekötve, valós idejű fordításban jeleníti meg írott magyar szöveggént.

A projektben komoly kihívást jelent magának a jelnyelvi struktúrának a magyar írott-beszélt nyelvre történő konverziója, mivel nyelvtipológiai szempontból is eltérőek (ahogy az angol is eltér például abban, hogy külön szót használunk a grammatikai jelentés kifejezésére, szemben a magyar rago-

zási rendszerrel). Kihívás továbbá, hogy a magyar jelnyelv sztenderdizációja még nem történt meg, így sokféle jelnyelvi változattal találkozunk régióként (ellenben pl. Hollandiával, ahol a területi változatok "felett" áll egy sztenderd változat is). A jelnyelv többcsatornás kommunikáció, vagyis a felismerő rendszernek nem elég csupán a kézjeleket észlelnie, szükséges, hogy a mimika, mozgás, orientáció stb. tényezőivel együtt holisztikusan percipálja azt.

Az ilyesfajta infokommunikációs akadálymentesítés a hallássérültek mindennapi életének a megkönnyítéséhez nagyban hozzájárulna. Az ingyenes tolmácsolt órák száma

törvényileg meghatározott, kisebb térségekben a jeltolmácsok rendelése sem gördülékeny, illetve a tolmácsok kompetenciái, a személyi kompatibilitás sem elhanyagolható kérdés – ezek mind korlátozzák az esélyegyenlőség megvalósulását. Összességében látható, hogy a jövőben nagy tere lenne egy ilyesfajta infokommunikációs akadálymentesítésnek, ami hozzájárulhatna ahhoz, hogy azok a jelnyelvhasználó hallássérültek, akik nehezen boldogulnak a hangzó magyarral, mégse legyenek kiszolgáltatva, és pl. ügyfélszolgálatokon való ügyintézés vagy a párterápia nyelvileg akadálytalanul folyhasson.

Források:

<http://www.dolphio.hu>

http://infovilag.hu/hir-18829-jelbeszed_felismero_rendszer_fejlesztes_.html

2012 augusztusában egy két hetes, hamburgi nyári egyetemen tanultam e témáról bővebben.

Hetényi Henrietta

Igényelj díjmentesen SIM kártyát, és hívd korlátlanul Vodafone-os ismerőseidet!

Nem múltál el 26 éves? Igényelj ingyen VitaMAX Tuning SIM kártyát, így 5000 Ft-os feltöltés esetén 0 Ft-os percdíjjal, 3000 Ft-os feltöltés esetén pedig 10 Ft-os percdíjjal beszélhetsz a Vodafone belföldi hálózatán belül a feltöltéstől számított 30 napig. Az új Tuning SIM kártyádat INGYEN átveheted bármelyik ELTE-s kari kapcsolattartónál az ügyfélszolgálati idejében. Igényeld a tarifát december 15-ig, hogy továbbra is élhess a tarifa adta előnnyel. A Bárczis kari kapcsolattartó Szegedi Judit, elérhetőségeit és ügyfélfogadási idejét a HÖK iroda ajtaján találod.

EÖTVÖS LORÁND TUDOMÁNYEGYETEM

PEDAGÓGIAI ÉS PSZICHOLÓGIAI KAR

KARI FOGYATÉKOSÜGYI KOORDINÁTOR

MEGHÍVÓ**Esélyegyenlőség Műhely**

Tisztelettel meghívjuk Önt az ELTE Pedagógia és Pszichológia Kar esélyegyenlőségi programsorozatának harmadik alkalommal történő műhelyhangulatú beszélgetésére, melyet ezúttal

a diszlexia témakörében

2012. december 12-én 16.00 órai kezdettel

az ELTE PPK Kazinczy u. 23-27. sz. épület 312. termében

rendezünk meg.

- ❖ Dr. Gyarmathy Éva, a Magyar Tudományos Akadémia főmunkatársa „Diszlexia felsőfokon a 21. században” címmel tart előadást arról, hogy a diszlexia nem betegség, hanem egy sajátos információ feldolgozási mód.
- ❖ Szentesi Balázs tanulásmódszertani tréner, előadásában bemutatkozik a diszlexia központként is működő Nap-KörMentálhigiénés Alapítvány.
- ❖ Dr. Cserne István pszichiáter kommentált filmvetítéssel ismerteti „reménytelenül olvasásképtelen” gyerekeknél alkalmazott módszerét, mely felnőtteknél is sikerrel alkalmazható.
- ❖ Lakos Renáta, az ELTE PPK fogyatékosügyi koordinátora beszámol a diszlexiára vonatkozóan szerzett kari tapasztalatairól.
- ❖ Vámos Gabriella és Kálmos Borbála az ELTE PPK által a 2012/2013. tanév tavaszi félévében indítandó speciális angol nyelvi kurzus módszertanát interaktív módon mutatják be.
- ❖ Kötetlen beszélgetés a diszlexiáról.
- ❖ Moderátor Gergely Kata Andrea, az ELTE PPK Neveléstudományi Doktori Iskola PhD hallgatója.

Részvételi szándékát kérjük írja meg az eselyegyenloseg@ppk.elte.hu e-mail címre.

EÖTVÖS LORÁND TUDOMÁNYEGYETEM

PEDAGÓGIAI ÉS PSZICHOLÓGIAI KAR

KARI FOGYATÉKOSÜGYI KOORDINÁTOR

PROGRAM

Esélyegyenlőség Műhely

2012. december 12-én 16.00-19.00
ELTE PPK Kazinczy u. 23-27., 312. terem

Köszöntő az esélyegyenlőség és egy klub reményében

Gergely Katalin

Diszlexia felsőfokon a 21. században

„A diszlexia nem betegség, hanem egy sajátos információ feldolgozási mód, amelynek előnyei és hátrányai vannak. A digitális kultúra sok tekintetben növeli a diszlexiások számát és problémáját. Más tekintetben viszont rengeteg új lehetőséggel a hátrányból előnyt is jelenthet az információs technika. Megfelelő tanulási és életmódvezetési módszerekkel a diszlexiások kiemelkedő teljesítményeket érhetnek el.”

Dr. Gyarmathy Éva

A Nap-Kör Mentálhigiénés Alapítvány Diszlexia Központjának tevékenysége

A Nap-Kör Mentálhigiénés Alapítvány Diszlexia Központjában 2008 óta foglalkozunk tanulási-, ill. teljesítményzavarokkal küzdő serdülőkkel és felnőttekkel. Előadásomban a tanulási és életvezetési tréningjeink tapasztalataira építek. Az alkalmazott módszertanba való betekintés mellett a klienseinkkel folyó munka néhány jellegzetességét is vázolni igyekszem. Céлом annak a tanulási folyamatnak a bemutatása, amely során a módszertani elemek elsajátítása óhatatlanul összefonódik a kliensek egyfajta lélektani fejlődésével.

Szentesi Balázs

A Cserne-módszer

„A PPK-n idén két kurzusom indult el a témából BA, MA és szakirányú továbbképzésben résztvevő hallgatóknak, és ez a tizedik évem a Balett Intézet gimnáziumában. A ma használatos gyakorlat alapján nemigen hihető a módszerem, az ezzel foglalkozó pedagógusok számára még annál is nehezebben, hogy ilyen lehetséges volna, de mégis.

Dr. Cserne István

Diszlexiás hallgatók a Karon

„A kar speciális szükségletű hallgatóinak közel 29%-a a diszlexia, diszgráfia, diszkalkulia kategóriába sorolható”, további csaknem 16%-ot tesz ki az írás-olvasás-számolás területeit érintő tanulási nehézség. Az ELTE Hallgatói Követelményrendszere lehetővé teszi a diszlexiás, diszgrafiás hallgatók számára a vizsgaforma cseréjét, a nyelvvizsga alóli mentességet részben vagy egészben, valamint segédeszközök használatát. A követelmények teljesítése szempontjából ezek kedvezmények, de tud-e a Kar olyan tanulástámogató szolgáltatásokat nyújtani az említett célcsoport(ok) számára, melyek nem kedvezményeket, hanem lehetőségeket rejtenek? Ennek reményében indítjuk el a következő félévben a speciális angol nyelvi kurzust, melynek oktatója bemutatkozik e december 12-ei műhelydelutánon.

Lakos Renáta

Tanuljunk nyelvet máshogy! – de hogyan?

„Mit csináljak, ha évek óta hiába próbálkozom a nyelvtanulással és a nyelvvizsgával, de kell a diplomához és az álláskereséshez? Tapasztalataink szerint sok diszlexiás nyelvtanuló csalódott, kilátástalannak tartja a nyelvtanulást. De lehet, hogy nem reménytelen a helyzet? A gyakorlatorientált előadás során megpróbáljuk megismerteti a résztvevőkkel a diszlexia elméleti alapjait, ezt követően bemutatunk néhány nyelvtanulást segítő technikát és módszert. Bízunk benne, hogy az előadás végére újra kedvet kapnak a nyelvtanuláshoz, és találkozunk a tavasszal induló angol tanfolyamon.”

Vámos Gabriella, Kálmos Borbála

Kötetlen beszélgetés a diszlexiáról

Résztvételi szándékát kérjük írja meg az eselyegyenloseg@ppk.elte.hu e-mail címre.

Mindennapi Freud

Bár manapság Freud meglátásai és jelentősége is vita tárgyát képezik, azért lépten-nyomon észreveheti a hétköznapi ember is, mennyire sokszor hivatkozunk rá. Ezek közül is az egyik leggyakoribb formájával foglalkozunk ebben a cikkben, mégpedig a „freudi” elvételekkel, elszólásokkal.¹ Ezek tágabb kategóriájába tartozik a legtöbbünkkel előforduló félreolvasások jelensége is, amikor egy adott szót másképp olvasunk, néhány betű megváltoztatásával a szó jelentését is módosítva.

Sok forrás számol be ilyenekről, pl. „végekielégítési szerződés” helyett vágykielégítés olvasása,² „masszázsolaj” helyett mazsolaszáj, ugyanitt „könyvek gyerekeknek” helyett könyvek gyökereknek,³ végül egy különösen szép, kissé önbüntető jellegű félreolvasás: „én kérek elnézést” helyett én kérek ekézést.⁴ És bizonyára mindannyian hosszan tudnánk sorolni még a példákat.

Gyakran átsiklunk ezek fölött, miközben jelentőségük van, jelentésük pedig sok információval szolgálhat önmagunkról: közelebb vihet őszintébb, valódi érzelmeinkhez. Freud szerint ugyanis a tudattalanhoz vezető egyik utat éppen ezek az elvételek adják. Márpedig tudattalanunk tartalmazza azokat az érzelmeinket, véleményeinket is, amelyeket az adott helyzetben – vagy egész életünkben – titkolni szeretnénk önmagunk vagy mások elől is. Ilyenkor bizonyos összefüggések segítségével a korábban nem tudatosult tartalom felülírja a tudatos kontroll alatt állót, amelynek következtében a szándékosan

és tudatosan tervezett cselekvésbe (ilyen a beszéd is) „hiba csúszik.” Ezek az elszólások, elvételek ugyanakkor nem feltétlenül szégyenteli vagy titkolni vágyott motívumokat tartalmaznak, hanem sokszor csak egy éppen tudatosulás előtt álló és az adott helyzethez látszólag nem illő információról árulkodnak.

Nézzünk néhány további példát – immár az elszólások köréből –, amelyeken keresztül még jobban megérthető ez a mechanizmus. Az elsőben rögtön egy titkolni szándékolt információ kerül napvilágra, amelyet azonban az alany világosan látott, tehát csak környezetének árulta el magát.

Egy egyetem tanszékvezetője például közismert módon hallgatóival végezteti saját kutatásának részfeladatait. A tanszéki értekezleten a következőket mondja: „Van nagyon sok tehetséges hallgató itt a tanszéken, az ő munkájukat ki kell használnunk..., khm, fel kell használnunk..., khm, értékelnünk kell.” Bár több esetben is előfordul, hogy a hallgatók besegítenek a tanárok kutatásaiba, ez az oktató mégis szégyellte saját hozzáállását, amennyiben kihasználja hallgatóit. Ráadásul paradox módon éppen saját maga kijavításával hívja fel a figyelmet visszaadásnak tűnő hozzáállására.

A következő humoros példa inkább csak egy mögöttes gondolatról informált, nem valószínű, hogy titkolni szándékolt tartalma is volt, bár ezt csak az elszólótól tudhatnánk meg. Ismert, hogy a francia politikust, Dominique Strauss-Kahnt be-

perelte nemrég egy New York-i szobalány, mégpedig szexuális erőszak vádjával. Az egyik magyar közmédiium bemondónője a következőt mondja be: „Nem indul a francia elnökválasztáson a szexbotrányba keveredett Domina..., Dominique Strauss-Kahn.”⁵

Egy másik, beszédesebb esetről Freud számol be. Az osztrák képviselőház elnöke az alábbi szavakkal nyitotta meg egy alkalommal a parlamenti ülést, amelytől az akkori politikai viszonyok ismeretében nem sok jót várhatott: „Tisztelt Ház! Megállapítom eny-nyi meg ennyi képviselő jelenlétét, és az ülést ezennel bezárom!”

¹Forrás: Freud, S. (1958). A mindennapi élet pszichopatológiája. Budapest, Bibliotheca.

²http://juteszembe.blogter.hu/385102/vagykielegitesi_szerzodes

³<http://www.nyest.hu/hirek/orias-es-ekszeresz>

⁴<http://samfreud.freeblog.hu/archives/2011/02/>

⁵<http://www.youtube.com/watch?v=HoAdw6Nk9KM>

Az így felszínre kerülő információk gyakran azért álltak elhárítás alatt, mert valamilyen szempontból kellemetlen, esetleg szégyenteli jelentésük van, amelyet az alany nem akar tudatosítani önmagában vagy környezetében. Éppen ezért ilyen elszólások és elvételek észrevételekor nem árt tapintattal, megértően viszonyulnunk annak tartalmához és „megmutatójához.”

Mindezek fényében, esetleg a témában való további ismeretszerzés útján izgalmas információkat tudhatunk meg önmagunkról és egymásról!

Sarbak István

ELTE Kortárs Segítő Csoport

www.kortars.elte.hu

info@kortars.elte.hu

[facebook.com/ ELTE Kortárs Segítő Csoport](https://facebook.com/ELTEKortarsSegitoCsoport)

Újra legálissá nyilvánított életek Mi közünk a hajléktalanokhoz és a prostituáltakhoz?

***A létminimum alatt élők száma az eddigi tendenciák alapján idén elérheti a négy-milliót, a havi húszezer forint alatt élők száma pedig 600 ezer körüli már most is.*¹**

De ez talán túl általános, túl élettelen, nézzünk inkább egy konkrét példát: „Magyarországon nagyjából 15 ezer prostituáltról és szexmunkásról tudunk, míg a kliensek száma meghaladja a kétmilliót. Az elmúlt években a gazdasági válság következtében 40 körüli anyák és fiatal egyetemisták is beléptek a piacra.”² (Zürichben, ma már a türelmi zónákban az utcai prostituáltak több mint 80%-a Magyarországról érkezik.)³

Igen, anyák és egyetemisták bocsátják áruba testüket. Fiatal nőkben és anyukákban éppenséggel bővelkedik karunk. Nem kizárható, hogy akár közülünk is vannak, akiket érintenek ezek a problémák.⁴ Pedig milyen jóleső azt képzelni, hogy a szociális problémák csak tanulmányokban, a tévében és néha az utcán, vagy a Népligetnél az aluljáróban egy-egy kéregető hajléktalan ember képében jöhet velünk szembe.

Egy igazságtalan rendszerben élünk. Egy hierarchikus társadalomban, amiben az elnyomás és a kizsákmányolás mindennapos jelenség, még ha szép ruhába öltöztetik is néha, és nem nevezik nevén. Ahogy az első idézett tanulmány is kimondja: az elszegényedés jelenlegi mértékét az ország forrásai nem indokolnák. A forráselosztással valami bibi van. Ahogy az igazságszolgáltatással, a törvényhozással, a szociális ellátással és a gyógypedagógiával is. A kérdés nem az, hogy ki vesz részt a társadalmi egyenlőtlenségek, az előítéletek és a diszkriminatív gyakorlatok újratermelésében, sokkal inkább az, hogy ki hogyan? A strukturális erőszaknak pont az a lényege, hogy a többségi/hatalmi pozíciót birtoklóknak nem kell cigánygyűlölőnek, homofóbnak, vagy bármi ilyesminek lenniük ahhoz, hogy ők is fogaskerekei legyenek az elnyomó rendszernek: amit nagy konszenzus övez és általában nem látványos, ezért nehéz leleplezni és küzdeni ellene.

A kórházban csak kicsit kevesebb figyelmet fordítanak a cigány/roma anyukára, mint a többségi társadalombeli társára. A korai fejlesztés szükségét is csak egy kicsit ismerik fel későn. A cseperedő gyermek is csak egy kicsivel kap olcsóbb gyógyszert és a testvére gatyája is csak egy kicsit bő rá. Az iskola is csak egy kicsit megy rosszabbul a többiekénél, csak egy kicsit kerül gyógypedagógiai intézménybe ezért. Mindig csak egy kicsi... és lassan megérti, megérzi a fiatal, hogy ő csak egy kicsit, de kevesebb a többiekénél. Valahogy így működik a rendszer. Sok kicsi sokra megy.

Az egy évvel ezelőtt írt cikkemben a hajléktalan emberek kriminalizációjáról írtam (Illegálissá nyilvánított életek). Akkor vált 150 000 forintig terjedő pénzbírsággal vagy 60 na-

pos elzárással büntethetővé az, hogy valaki szegény, hogy az utcán kénytelen élni. Örömmel jelenthetem, hogy az Alkotmánybíróság megsemmisítette ezt a rendelkezést. Csupán egy évbe telt. Mindeközben a hajléktalanok és kunyhólakók üldözése folytatódott. Szintén körülbelül egy évvel ezelőtt bontották el a kunyhólakók otthonait a ferencvárosi önkormányzat emberei a rendőrség asszisztálásával szemétszedésre hivatkozva, minden jogalap nélkül. Egy ezt megelőző hasonló esetre vonatkozó ombudsmani jelentés egyértelműen jogszerűtlennek ítélte az önkormányzat fellépését, a ferencvárosi esetet megakadályozni próbáló aktivistákat azonban a bíróság pár hete mégis bűnösnek ítélte (rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenség). Igaz, a méltányolható cél miatt, pénzbírságot nem szabtak ki, csak figyelmeztetésben részesítették őket.⁵

Az elnyomás ellen küzdeni és meghallani az elnyomottak szavát nem könnyű feladat, de szükségszerű része teljes személyiséggé válásunknak, része kéne legyen szakemberré válásunknak is. Nehéz megkérdőjelezni jelenünk hierarchikus struktúráit, rendszeresen megkérdőjezzük magunktól, hogy milyen szerepet töltünk be a minket körülölelő elnyomó rendszerben, de mégsem szabad, hogy a szociális érzékenység csupán egy szabadon választható „kurzus” legyen, ha a célunk egy igazságosabb társadalom létrehozása, a boldogság és az önmegvalósítás lehetőségének mindenki által elérhetővé tétele az emberi szenvedés csökkentése által.

Endrődi Vince

¹http://nol.hu/belfold/20120525-negymillioan_a_letminimum_alatt_

²http://hvg.hu/itthon/20121117_prostitualt_zurich_amszterdam_szabolcs

³http://nol.hu/belfold/20121116-a_tarsadalom_legaljan

⁴E sorok írója férfinek tekintetként egy férfiélvű társadalomban privilegizált helyzetben van, a prostitúció csapdája is lényegesen kevésbé veszélyezteti.

⁵<http://tasz.hu/betegjog/alkotmanybirosag-ele-kerul-kunyhobontas-ugye>

Mentőmellénnyel a Bárkán Színházi ajánló

Nem törték meg *A harmadik hullámot* szünettel. Cserébe az előadás végére tökéletesen összecsaptak a *hullámok a Bárkában* a nézők feje felett. Az érzés kicsit olyan, mint mikor

medve,

menekülnél, mert mindjárt megfulladsz. Ha jön(ne) egy akkor sem azon morfondíroznál, hogy ez most milyen hatást tesz rád, csak arra gondolsz, hogy bár máshol lehetnél már, mert jön, jön, hamm, felfal. De persze élvezed, hogy veled történik, mert úgyis túléled. És ez jó érzéssel tölt el. Az élmény beépül. Megváltozol. Újraértékelsz. Katarzis? Katarzis.

A Bárka Színházban 2012. november 10-én elindult *A harmadik hullám*. **Vidovszky György és Tasnádi István** legújabb közös ifjúsági darabja (I. még *Cyber Cyrano*, *East Balkán*) ismét kényesen az osztályfőnöki órák (elvárt?) témái és a kőszínház aktuális, gondolkodásra kényszerítő előadásai közé került. A célközönség teljes lefedett-

ségű: fiatalok, akik megtalálhatják képmásukat a darab majdnem két tucat tiniszereplője között. Tanárok, akik szembesülnek az ifjúság önmagát kereső lázadásának legkülönbözőbb formáival és azaz, hogy tanári elvárásaik, attitűdjük, mennyire (nem) szinkronizál a fiatalokéval. Szülők, akik észre sem veszik, hogy gyereük inkább csatlakozik egy radikális, fasisztoid mozgalomhoz, ahol otthonra, családra lel, mintsem otthon hallgassa a poklot.

Az alaptörténet egy hatvanas évek végi kísérlet Kaliforniában. Ron Jones történelemtanár szembesült azzal, hogy diákjai számára érthetet-

len mindaz, ami a náci Németországban megtörtént. Hogy nem tűnt fel senkinek a tömegmészárlás? Hogy követhették vak és süket nyájként a Führert? „Nem, ez soha többé nem történhet meg.”

Annyira biztos ez? A kísérletről a 2008-ban bemutatott *Die Welle* című német film (rend. Denis Gansel) érzékletesen tudósít, zsigerig hatol a német környezetbe való beágyazás. De oké, a németeknél megtörténhet, na de nálunk, 2012-ben Magyarországon, amikor a Magyar Gárda polgári szolgálatot teljesít? Tasnádi-Vidovszky alkotópáros mindenféle nyílt politikai állásfoglalástól mentesen ábrázol. Az eredmény nyolc napon túl gyógyul.

Projekthét. Mu-

tassuk be (lehetőleg az élménypedagógia divathullámát meglovagolva) a demokráciát, anarchiát, autokráciát. A demokrácia megbukik. Az anarchia megbukik. Az autokrácia él és virul. Együttműködés, fegyelem, figyelem, egymás támogatása... Ezek a kulcsszavak akár le is írják minden tanár álmát, hogy is szeretnének órát tartani. A kiélt rockerre emlékeztető Kristófból (Dévai Balázs) Tanár úr lesz. Az osztályból a kék karszalagosok csoportja saját kézmozdulattal, „örjáráttal”, szimbólum-

mal... Na és aki kívülről?

A darab elején a tartalmilag üres, ám érzelmileg túlcsonduló sztereotípiák nemzetről, magyarságról csak úgy süvítettek a színpadon. Az üvöltözés, dobogás, elektromos gitár kokszon – a néző füldugóért kiált. Aztán vége. A harmadik hullám önszerződő sejtje az autokrata, a hatalomtól kéjteljes vezér tekintélye alatt elindul, túlnyúlik az iskola falán. Az identitásválságos kamaszoknak vonzó, hiszen végre tartozhatnak valahova. A harmadik hullám lesz célja az életüknek. És még

az igazgatónő (Varga Anikó) sem vesz észre semmit.

És mi, nézők nem vonhatjuk ki magunkat a történetekből. A zárójelet nagygyűlése, a projekthét tragikus zárása ugyanúgy nekünk is szól.

Ne feledjétek! „Kedves Nézőink! Megkérünk Titeket, hogy A harmadik hullám című előadásunkon mindenki viseljen magán egy kék ruhadarabot!”

Hetényi Henrietta

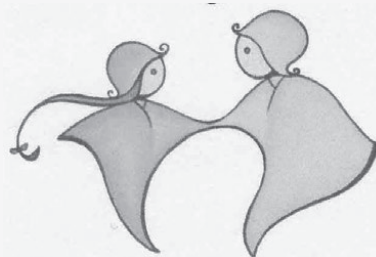
MEGHÍVÓ

Orfű Község Önkormányzata, az Orfűi Kézműves Egyesület
és az Orfűi Társaskör Egyesület szeretettel meghívja
Önt, családját és ismerőseit
2012. december 21-én 16:00
óraira az orfűi Faluházba

UNGVÁRI VERONIKA

kiállításának megnyitójára.

A kiállítást megnyitja: **Dr. Roisz Andrásné**,
a Roisz Alapítvány elnöke.
A kiállítás 2012. december 31-ig tekinthető
meg.

A kerekesszékes tánc

„Tánc és kerekesszék. Ez a két szó a laikus embernek gyakran egymást kizáró fogalomként jelenik meg, hiszen a köztudatban a tánc összekapcsolódik a parketten suhanó párok, vagy a diszkóban ritmusra mozgó emberek látványával. Aki megismeri a kerekesszékes táncot, az döbbenetesen felemelő élménnyel gazdagodik. Mosolygó, vidám, vagy elgondolkodó arcokkal találkozik. Színes, gyönyörű ruhákban, a táncparketten forró vagy andalító ritmusokra hangtalanul suhanó táncosokat lát. A látvány a néző számára nem szomorú, nem szánalomkeltő, hanem kezdetben egyfajta rácsodálkozás, majd ezt felváltja a csodálkozással kevert önfeledt boldogság, öröm érzése.”

Írja honlapján a bemutatkozásában a Gördülő tánc csoport. Az 1999 májusában alakult csoport tagjai mind kerekesszékekkel közlekedő mozgássérültek. Van, aki betegség, és van, aki egy baleset miatt került kerekesszékebe.

Kezdetben csak a saját szórakozásukra táncoltak, később nyilvánvalóvá vált számukra, ez nem elég. Ezt másoknak is látniuk kell.

„Speciális koreográfiát igénylő előadásunk a nemzetközi táncvilág egyedülálló színfoltja.”

A több mint 3 órás műsoruk, a **„Gördülő-show”** repertoárján a legkülönbébb stílusok és műfajok foglalnak helyet, a néptáncról a kán-kánon át a keringőig. **„A táncsal képesek vagyunk megmutatni, hogy a kerekesszékebe kényszerült ember is képes teljes életet élni, fizikai korlátaikat legyőzve értékes, maradandó művészi alkotást létrehozni, a közönség számára szórakoztató produkciót nyújtani.”** És közben ők is jól érzik magukat. Évente több mint 30 alkalommal van lehetőségük bemutatni táncaikat az ország számos városában, de még a határon túl is szívesen látják őket. Elismeréseik nem csak a közönségtől származnak, hanem a 2002-ben Vesz-

rémben megrendezett Kortárs Táncművészeti Fesztiválon elnyerték a „Post Scriptum” díjat, részt vehettek 2003-ban az osztrák nagykövetség bálján a Szépművészeti Múzeumban, és 2005-ben a Pannon GSM Példakép alapítványa kitüntette Sárai Ritát, a csoport művészeti vezetőjét, koreográfusát. És 2007-ben Zsófia, a spanyol királyné tiszteletére is táncolhattak.

A média már a kezdetektől felfigyelt rájuk. A sok újságcikk, tv- és rádióriport mellett 2001 nyarán egy hosszabb dokumentumfilm készült az életükről **„Gördülő világ”** címmel. Majd 2004-ben megjelent **„És így táncolunk mi”** című kiadvány a tagok személyes vallomásaival. 2006-ban újabb dokumentumfilm készült, immáron **„Gördülő Show”** címmel. Aztán 2010 februárjában napvilágot látott a második riportkönyvük **„... és 10 éve így táncolunk mi”** címmel, melyet egyik tagjuk írt. Nekem sikerült eljutnom egy fellépésükre. Nagyon nagy élmény volt. **„Valamennyiünk életében pozitív változást hozott a kerekese székese tánc.”** Rám is jó hatással volt.

Aki jobban meg szeretné ismerni őket, látogasson el a honlapjukra, ahol bővebb információkat olvashat róluk, és a fellépéseikről is: www.gordulotanc.hu.

Gergely Kinga

A Bárczi férfi szemmel

Milyen a Bárczi férfi szemmel? Hát, ha hím sovíniszta lennék, nyugodtan mondhatnám azt, hogy a Bárczi egy remek vadászterület a csajozás szempontjából. Mivel azonban az egyenjogúság híve vagyok, így kicsit hosszabban kell megfogalmaznom, mik azok a dolgok, amiket másképp lát egy fiú a Bárczin.

Olyan ritka a fiú a Bárczin, mint a fehér holló. Ennek a kijelentésnek az igazát akkor fogtam fel, amikor a gólyatáborban kiderült, hogy csupán 2-en vagyunk pasik, akik nem leendő matek szakos hallgatók. Bár az évnnyitón erősödött a csaptunk, még így is, mondhatni "veszélyeztetett faj" maradtunk. Persze senki ne gondolja, hogy panaszkodom, de mindenképpen új volt a helyzet, amivel eleinte nehéz volt megbarátkozni, hisz soha nem voltam ennyi hölgygel körülvéve. Szerencsére nem csak nekünk, hallgatóknak kellett hozzászoknunk a helyzethez, hanem tanárainknak is, miután kiderült, hogy a „Jó reggelt a hölgyeknek!” köszöntés nem épp a legkézenfekvőbb, valamint hogy esetünkben a jó tanács, miszerint: „A gyógypedagógus egyik fontos feladata, hogy jól menjen férjhez.” kissé nehezen megfogadható. Ahogy telt-múlt az idő, azért sikerült belerázódnai a dolgokba, bár nem volt egyszerű feladat. Hogy miért? Rengeteg pozitív és negatív, vagy éppen az esetben inkább szokatlan dologgal kellett megbarátkoznom. Az egyik ilyen furcsa dolog a Bárczi mágikus férfi WC-i voltak, melyek képesek egyből átalakulni koedukálttá, amint a női mosdóban túl sokan lesznek. Az első alkalommal komoly meglepetést okozott, mikor az egyikbe belépve 3 lánnyal találtam szembe magam. A találkozás következménye egy kb. 5 másodperces bambaképvágás lett, miközben erősen tűnődtem azon, hogy én vagyok rossz helyen, vagy ők?

Egy másik számomra kínos dolog, hogy bár az én nevem mindenki tudja, hisz nem nehéz megjegyezni, nekem sajnos néha nehéz a megfelelő nevet kapcsolnom egy vidáman mosolygó archoz, mert elveszem a női nevek rengetegében.

Természetesen ezek a kis furcsa dolgok, vagy az, hogy én megyek be utoljára a termekbe (hisz hölgyeké az elsőbbség), vagy a tény, hogy a hiányom egyből feltűnik egy-egy szemináriumi

órán, mely kizárja a lógás lehetőségét, mind eltörpülnek a sok pozitív élmény mellett, ami férfiként a Bárczin érhet és ér is minden nap. Hisz eme kivételes helyzetből adódóan nap, mint nap rengeteg szép hölgygel tanulhatok együtt, akiktől minden reggel legalább 10-15 pusztit kapok köszönés gyanánt, ami valljuk be ösztönzően hat a tanulásra, és felvidítja az embert egy borús reggelen. Egy másik pozitívum, hogy sok olyan beszélgetésbe keveredhet itt egy pasi, ami elsőre ugyan rémisztő lehet, de ha odafigyel, akkor kiszűrhet és megtudhat, olyan információkat melyek igencsak hasznosak lehetnek egy jövőbeli párkapcsolat során. Most páran kérdezhetik, hogy mégis mire gondolok és ez miért fontos. Elsősorban stílustanácsokra, sminktippekre, főzési technikákra, különleges problémamegoldásokra gondolok. Valljuk be, ezek a témák nem éppen azok, amik lekötik a férfiakat, mégis ha képesek vagyunk érdemben hozzászólni bármelyikhez is, már piros ponttal indulunk egy hölgnél. Továbbá, ha felvértezzük magunkat ezekkel a női fufangokkal, illetve információkkal, akkor nagyobb eséllyel hódíthatjuk meg a kiszemelt hölgyet, és könnyebben boldogulhatunk párkapcsolatunkban, hisz majdnem minden hölgy álma egy olyan pasi, aki egy kicsit a barátnője is tud lenni, ha kell. Ezen logika alapján pedig nyugodtan állíthatom, hogy a Bárczi a legjobb hely, ahol egy pasi továbbfejlesztheti magát. Összefoglalva a dolgokat nyugodtan kijelenthetem, hogy jó pasinak lenni a Bárczin, hisz olyan megértő és elfogadó légkör uralkodik itt, amiben a nemek közti problémák, még csak csíráiban sem fordulhatnak elő.

Ui.: Bármennyire jó a hangulat, azért nem ajánlom a pasiknak, hogy bármilyen nővel kapcsolatos viccet elsüssenek, mert elég fájdalmas tud lenni 1 női pofon is, hát még 170.

Lakatos Dániel

Az illusztrációt Ungvári Veronika készítette.

Buborékosat vagy menteset?

Ha a BKV-ról beszélünk, mindig ugyanazok jutnak eszünkbe: tömött 7-es busz, bűdös kék metró, koszos ablaküvegek, és a mindennapi tapasztalat: épp az orrom előtt ment el. Van viszont egy másik oldala is a vállalatnak, amit én már másodszor tapasztalok: készséges. Erről mesélek most Nektek.

Akik kicsit is ismernek, tudják, hogy nem állok a metró mozgólépcsőjére. Képtelen vagyok rá, nem megy. A mozgólépcső használati utasításában az áll (gondolom, rajtam kívül soha senki nem olvasta még, legfeljebb a kisgyerekek nézegetik a képeket, pedig minden metrókocsiban ki van ragasztva), hogy a mozgólépcső a normál ütemben haladó ember sebességével megy. Nos, ez nekem a boldogtalan mozgólépcsőzős időmben is gyors volt, félelmetes. Ráadásul iszonyat meredek. Aztán mióta a Bárczira járok, az én lépéseim leginkább a háromnegyedes ütemű keringők ritmusára emlékeztetnek. Következésképpen megszire elkerülöm ezeket a mozgólépcsőket. Helyettük ezer alternatív útvonalat ismerek, és számos olyan helyet, utcát, épületet, amit az átlagos fővárosi akkor lát, ha épp kigyullad a metró vagy eltéved.

Nos, mielőtt a Bárczira jöttem (rég volt, igen), augusztusban írtam egy e-mailet a BKV-nak, amelyben a kék metró mozgólépcsőmentes megállói után érdeklődtem. Az ügyfélszolgálat nem is olyan sokára – még egy hét sem telt el, ami igazán kevés, ha belegondolunk, mennyi beérkezett üzenetük lehet – válaszolt is, melyben mindhárom metróvonal összes sima lépcsős megállóját listázta. Megdöbbsentem. Persze azonnal leírtam, és sokáig volt ez a bibliám. Számtalanszor volt segítségemre.

Mostanában a lágy és táncos háromnegyedes ütemjelzőt egy időre elhagytam. Felnyalábolom helyette min-

den megmozdulásomkor a szuper menő prizmás kék mankóimat, előttük pedig felcsatolom a pillangós műanyag csizmámat. (Ha valaha divat lesz a felemás cipőviselet – egyik lábon csizma, másikon jó időben papucs, esős napokon piros zártabb cipő -, emlékezzetek rám!) Így határozott egykettődes léptekkel kelték feltűnést, amerre járok. Mert valóban két módon léteznek a körülöttem lévő emberek: vagy észre sem vesznek, vagy úgy, de úgy megbámulnak, hogy csuda! (Kedves Gólyák, ne bámuljatok! Piszok rossz érzés.) És hát sokfelé járok.

Az előző napom egy részét a Magyar Nemzeti Múzeumban töltöttem, ahol csupa jó tapasztalatot szereztem. Már a portás is készségesen fogadott, és így volt ez később is. Még a barátaimat is kárpótoltam lassúságomért némi liftezéssel, így megúszták azt a rengeteg lépcsőt. Nem mellesleg mókás volt a látogatóktól elzárt területeken közlekedni.

Este pedig a RaMban repült el az idő. Itt a belépésnél a felfelé és lefelé való tizenegynéhány lépcsőt válthattam egyetlen egyre egy oldalfolyosós síkmenettel. A lenyűgöző, fantasztikus és káprázatos előadás előtt még valamire lettem figyelmes: a gyerekek ülésmagasítót kérhettek. Egy-
másra is mosolyogtunk a szintén bárczis szomszédommal: esélyegyenlőség!

Ma, vasárnap éppen az új BKV hajót szerettem volna kipróbálni. Hogy ne érjen meglepetés mondjuk tizenöt megtermett lépcső képében a helyszínen, fel-

hívtam előre a BKV ügyfélszolgálatát. Először (!) kapcsolt az automata egy nagyon megnyerő és segítőkész ügyintézőhöz, egy férfihez. Megkérdeztem a jegyárról és a lépcsőkről, magaslatookról. A jegy hétvégen 400 Ft, munkanapokon pedig a bérletünkkel felszállhatunk rá. Ennek fényében persze rögtön holnapra ütemeztem át a programot. A pasas elmondta, hogy bár pontosan nem tudja, hogy melyik állomáson melyik hajóra juthatok fel a legkönnyebben, de azonnal utánakérdez és visszahív. Én csak pislogtam, mint – ahogy mifelénk mondják – miskolci kocsonyában a béka, és egy szolid „Rendben, köszönöm”-öt elhümmögve letettem. És vártam. Nem telt el néhány perc, mikor máris csörgött a telefonom, és az ügyintéző jelentkezett. Elmondta, hogy két hajó is van, ami alacsonyabb peremű, mint a többi, melyek ezek, milyen útvonalon közlekednek, és felsorolta az összes mai indulásukat. Valamint mivel azt gondolta, hogy kerekesszékekben ülök, azokat az állomásokat is megnevezte, ahol a legkönnyebb a

hajóra jutás. Mondtam neki, hogy szó nincs kerekesszékekről, és elmondta, hogy akkor a többi állomáson is feljutok, de ezek a legbarátiabbak. Természetesen megköszöntem a korrekt segítségét, és széles mosollyal az arcomon tettem le a telefont.

Gondoltátok volna, hogy ez megtörténhet a BKV-nál? Én kevéssé. Fel is jegyeztem a mai napom első jó pontjának, aztán várom a többit, mert ilyen napindítás után csak hasonló folytatás lehet. És a BKV-nak is jár a pont, mégpedig egy nagy mosolygós piros – még akkor is, ha nem természetes az akadálymentesség, ahogy azt mi szeretnénk.

Szóval menteset?

IGEN!

Akadálymenteset!

G.

Gólyakupa, ahogy a pirosak látták

Gondolom mindenkit foglalkoztat, hogy hogy élte meg a bajnok csapat a gólyakupát és a győzelmet. Most egy kis betekintést nyerünk a csapat életébe, akik a gólyatábor óta alkotnak szerves egységet! ;)

Közel három hónapja is van talán, hogy a székesfehérvári pályaudvar hatalmas várójában másik kétszáz lánnyal együtt megemelkedett pulzussal a csodára vártunk. Hirtelen még több ember, majd egy nálam közel másfél fejjel alacsonyabblányembertelen hangon a nevemet kiáltja. Mire felocsúdok az ellentmondásos jelenetből már nyakamban a badge. Ő volt Dia, az egyik senior, aki kiegészült a

magas ám annál cukibb Julcsival. Piros lettem. Remek. Majd miután megnyertük a gólyatáborat már kezdtük felvenni a piros életérzést, ám amire a legkevésbé számítottunk az a gólyakupa megszerzése volt. De hogy is történt ez valójában?

Ha jól emlékszem olyan fél négy körül kezdtünk gyülekezni az északi épület északi bejáratánál, mindenki pirosban és már a megérkezésnél megkaptuk a

hadi csíkokat. Egy kicsit spártai harcosnak éreztem magam, aki most készül harcra kelni a Perzsák ellen. Már nem volt visszaút, hadba indultunk, hogy megóvjuk hős szeretett csapatunk hírnevét! Az első összeütközésre egy fejedelmi bor elfogyasztása keretében került sor. Amely csapat hamarabb kiürítette a kelyhet egy összeboronált szívószálalagút segítségével, az már indulhatott is tovább a következő csata helyszínére, mely még több veszélyt és kihívást rejtett a bátor csapat számára. Mikor megérkeztünk, már láttuk, hogy ennek a fele sem tréfa, és tudtuk, hogy noha páran talán elhullunk, mindhalálig spártai módon kell harcolnunk! Itt komoly hangsúlyt a sereg találékonyságára fektettek, isteni csel volt ez mellyel próbáltak kifogni rajtunk, de mindhiába. Feladatunk az volt, hogy minél kacifántosabb módon fogyaszszuk el a szédítő nedűt a bádogdobozból, melyet a szervezők "SÖR" névvel illeltek.

Sikerrel léphettünk a következő szintre. Itt egy kis móka következett, harci indulónkat a „brutális nyarat” kellett elkántálnunk és hozzá hadi táncot lejtelnünk, mind ezt a kóristák nélkül, ám itt lépett az élre Atinidas hősi vezetőnk, s hű segítője Grétiodész ki fény volt számunkra a sötétségben, és egymaga állt ki, hogy

vezessen minket az úttalan utakon. Elkápráztattuk a bírakat mit ne mondjak. A továbbiakban számtalan megmérettetésre került még sor, többek között számrejtvény, klausztrofóbiánk legyőzése, zenei kifinomultságunk bizonygatása a „Mizu” című nemzeti himnusz újraértelmezésével, sónak, tequilának és citromnak is kellett olykor-olykor álcázni magunkat a tökéletes beolvadás érdekében, egyszerűen mi mindent megtettünk. Valójában azonban a harmadik, negyedik ütközetnél már rájöttem, hogy mi együtt, közösen képesek vagyunk megbirkózni akármivel, hogy miért? Olyan színes és összetett a sereg, hogy ha arról van szó a vörösbegyeselek villantanak pici piros tangát máskor pedig a matekosok isznak kézen állva lehetetlen mennyiségű sört. Tökéletesen kiegészítjük egymást attól függetlenül, hogy lényegében két csapatból állunk össze. A racionalitás és az érzékenység mesés harmóniája az, ami ennyire sikeressé tesz bennünket.

Tudom, furcsán hangzik, de azért mégsem annyira furcsa, mint amikor hajnalban hulla fáradtan felszálltam az éjszakai buszra, és sokáig nem sikerült megértenem, hogy mi a fenéért mosolyognak rám az emberek egy ici-pici kis szálammal. Tudtam, hogy a hajam kócos és csapzott, hogy a piros pólóm kikandikál a kardigán alól, de a piros csíkok a fejemen valamiért elkerülték a figyelmemet, ezzel csupán itthon szembesültem az előszobai tükör jóvoltából. De tudjátok mit?

PIROS A SZÍV, PIROS A VÉR, MÉG EGY FELES BELEFÉR!

Ui.: Hatamas köszönet illeti meniorjainkat: Diát, Julcsit, Grétit, Attilát. Szeretünk titeket!

Koncz Lili

...mert mindig van folytatás!

Interjúnk alanya ezúttal Szekeres Pál, a Emberi Erőforrások Minisztériumának sportért felelős helyettes államtitkára, többszörös olimpiai- és paralimpiai érmes tőr- és kardvívó (összesen 3 arany és 4 bronzérem), aki többek között sportról, nevelésről, egészséges életmódról és a mindennapi élet szépségeiről nyilatkozott nekünk.

A vívás küzdősport, hogyan jelenik meg az Ön életében a küzdés?

Nem azért kezdtem el vívni, hogy küzdősportos legyek. A vívás máshogy küzdősport, mint például a bokszt. A boksztban, ha orrba vágnak, akkor orrba vágtak. A vívás e tekintetben közelebb áll a teniszhez és az evezéshez, mint az ökölvíváshoz. Csak gondoljunk Szilágyi Áronra, mennyire könnyedén nyert! Erre mondjuk, hogy küzdősport? Annyira elegáns volt! A kifinomult technikai megoldások mögött azonban nagyon kemény munka van! Minden embernek, aki meg akarja találni magát a világban, küzdenie kell, s az, hogy ez mennyire verejtékszagú, vagy mennyire nem, az azt mutatja, hogy az adott dologban mennyire tehetséges és mennyire szorgalmas. Én sem küzdelemként élem meg az életem. Olyan magas erkölcsi, szakmai mércét kell az embernek saját maga számára felállítani, amit szorgalommal, szerencsével, tanulással, munkával tud vinni, és a sikerélmények továbbgördítenek!

„... szeretem az életet...”

A mindennapokban azért is megküzd az ember, hogy szeressék a gyerekei, jó legyen a házassága, rendben legyen minden a munkahelyén, de ez maga az élet! Sokkal jobb meghatározás, hogy teszem a dolgom és ebben sok

mindenben benne van. Ha valaki úgy gondolja, hogy a fogyatékos ember élete csupa küzdelem, arra csak azt tudom mondani, hogy az én életem csak bizonyos helyzetekben küzdelmesebb. Mert például lehet, hogy nem jó a lift, és van tizenöt lépcső, amit valahogy meg kell oldanom... De szeretem az életet, elfogadom, hogy mozgássérült vagyok, és jól érzem magam! Innentől kezdve ez a küzdelem, ez a verejtékszag nem fér össze ezzel az érzéssel!

Helyettes államtitkárként mivel foglalkozik, mit tart értéknek?

Ez a munka a sportnak egy speciális területe, úgy hívják, hogy sportigazgatás. Nem edzői, nem sportolói, hanem közigazgatási típusú feladat, ahol némely dolgok automatizmusokként működnek, máshol viszont van lehetőségünk újat alkotni. Amit értéknek tartok Szekeres Pálként, azt tartom értéknek sportolóként, apaként, helyettes államtitkárként. Úgy gondolom nagyon fontos, hogy ez a nem-

zet, ez a nép fennmaradjon, hogy mindig legyen Magyarország! Fontos továbbá, hogy nagyon sok jó mentalitású, motivált, egészséges – épeket és fogyatékosokat is ideértve – ember legyen, aki büszke arra, hogy ehhez a közösséghez tartozik, aki megállja a helyét az élet bármely területén! Én azzal foglalkozom, hogy azoknak, akik a sportban valósítják meg önmagukat, megfelelő feltételeik legyenek edzőben, edzéshelyszínben, utazásban, eszközben, egzisztenciálisan.

... és ha valaki nem hivatásos sportoló?

Az emberek másik részének a lehető legtöbb sportolási lehetőséget szeretnénk biztosítani. Szeretnénk, ha felismernék, hogy a befektetés szó nemcsak a tanulást és a bankbetétet jelenti, hanem az egészséget is, mert abszolút nem mindegy, hogy hány évig élünk, és az sem mindegy, hogy milyen életminőségben! Itt nemcsak arról van szó, hogy van-e nyaralóm a Balaton partján és oda autóval, vagy vonattal utazom-e, hanem hogy vagyok-e olyan fitt 70 évesen, hogy a nyugdíjas kort minden szépségével együtt tudjam élvezni? Bármikor lehet azt mondani, hogy nem nézem meg a tévéhíradót, hanem inkább fogom a kutyát és sétálok egy órát, közben beszélgetek a párommal, ugyanis az emberek manapság nem beszélgetnek egymással! Viszont ha az egészséges életmódról beszélünk, az nem csak a rendszeres testmozgás, a pihenés és táplálkozás pillérei köré szerveződik, ugyanis munka

és család nélkül ez a dolog nem működik. Ha az ember boldogtalan, motiválatlan, akkor hiába fut egy kicsit, hiába alszik-eszik eleget, attól nem lesz teljes az élete!

Az új köznevelési törvény szerint idén szeptembertől minden nap van testnevelés óra az iskolákban. Mi tette szükségessé ezen intézkedés bevezetését?

Ha a gyerekeknek nincs lehetősége az iskolában arra, hogy egy kicsit szaladgáljon, mozogjon, természetes, korosztályának megfelelő mozgásigényét kielégítse, amikor hazamegy, bizony rosszul fog viselkedni. Pedig már az ókori görögök is megmondták, hogy harmonikus képzést kell adni, a testet és a lelket együtt kell pallérozni. Ne legyen az, hogy 100%-ban az agyával foglalkozunk és 0%-ban a testével. Olyat még nem láttunk, hogy ment a közértbe egy – egyébként kicsit túlsúlyos - 50 éves férfi és mivel nem tudott deriválni, összeesett és meghalt. De a rendszeres mozgás hiánya, helytelen táplálkozás, kevés pihenés okozhat ilyet! Nincs felkészítve a szervezetünk

azokra a mentális és fizikális kihívásokra, amelyek nap mint nap érnek minket. Nagyon fontos a mindennapos testnevelés. A gyerekek zöme nyolctól fél ötig iskolában van, mert a szülők dolgoznak. Jó lenne ezt az időtartamot harmonikus képzéssel tölteni, amiben a tanulás, pihenés, sportolás, kultúra, művészet, zene, egyaránt benne van. Gondoljunk csak arra, hogy vannak hátrányos helyzetű gyerekek – nagycsaládos, elvált szülők, munkanélküliek stb. – ahol ezt otthon nem kapja meg. Hazamegy egy alulfűtött lakásba, belül nyolcadiknak a tévé elé, nézni egy olyan filmet, ami abszolút nem neki való...

Mit tanácsol leendő gyógypedagógusoknak?

A pedagógus „civilként” nem tud kiugrani a bőréből, mert akkor is azon értékrendek szerint létezik, ahogy ő oktat, nevel, képez. Egy sportoló is sportolóként kell, hogy éljen akkor is, ha éppen nem sportol. Nekem edzői és közgazdász végzettségem van, de abszolút megértem azokat a dilemmákat, amelyek egy kezdő pedagógust foglalkoztatnak, mint ahogy egy kezdő edzőnek is ezernyi dilemmája van. Ez a szakma nagyon érdekes és izgalmas! Itt van egy fantasztikus „gyerekanyag” – mert minden gyerek egy csoda – , hogyan tudom én ezeket a gyerekeket képezni úgy, hogy én is élvezzem az oktatást, a gyerekek is szeressék, és még a kért eredményt is elérjem?

„... minden gyerek egy csoda...”

Az a lényeg, hogy a leendő gyógypedagógusok lássák, hogy ha megfelelő irányba terelgetnek egy gyereket – legyen akár ép, vagy fogyatékos – aki motivációt kap, és kellő sikerélmények érik, egészséges lel-

kületű, teljes értékű ember válhat belőle, aki adott esetben akár világsikereket is elérhet. Nagyon fontos, hogy a gyerekeket úgy terelgessük, hogy minden gyerek azt gondolja magáról, hogy ő nagyon jó, és kapjon erről visszajelzést is. Ez általános iskolában különösen fontos, mert szerintem szülőként és pedagógusként is túl sokat követelünk a gyerekektől. Kis felnőtteket akarunk csinálni a srácokból, és ez nem feltétlenül jó.

Az emberek többsége nem ismeri igazán a fogyatékos emberek helyzetét. Ön szerint hogyan lehetne a köz-, és médiaszereplésüket „erősíteni”?

Az embereket érdekli mások helyzete, de mások problémája kevésbé. Nagy részük azt gondolja, hogy a fogyatékosügy segélyezésből és sajnálkozásból áll. Ezért nagyon fontos, hogy tudjunk jó példákat mutatni. Viszont az, hogy mennyit szerepel egy fogyatékos ember a médiában, azon is múlik, hogy ő mennyire tud érdekes lenni, mert akit nem érdekel egy műsor, azt úgysem fogod megtalálni! Inkább az a kérdés, hogy azok az emberek, akik már a médiában dolgoznak, tudnak-e elég érdekesek lenni ahhoz, hogy áttörjenek ilyen gátakat? Szerintem néhány embernek sikerült.

„Az ember ki tud szakadni abból, hogy ő egy fogyatékos ember!”

Andrea Bocelli egy olasz énekes, aki vak. Ő egy fogyatékos ember, csak már átugratta azt a küszöböt, amiről beszélünk. Az ember ki tud szakadni abból, hogy ő egy fogyatékos ember! Bocelli énekes akart lenni és az lett! Igen, vak, de ezt nem emlegetjük. Tehát kell, hogy legyen valamilyen produktum! Lehet persze kormány-

zati szándék, de például hiába szerettük volna, hogy a paralimpia után nagyon sok riport legyen, valamennyi készült is, de ehhez kellett, hogy nyerjen Sors Tamás. Így ő szerepelt már TV-showban, a paralimpikonokat meghívták az X-faktorba, és kisebb-nagyobb rendezvényeken is megjelennek, ezáltal nagyon sok ember tudatát formálják! De ehhez a másik részről bizony kell a fogadókészség...

Közeledik a karácsony, Önök hogyan szokták megünnepelni?

A karácsony egy csoda. Nálunk a karácsony különlegessége nem abból áll, hogy megajándékozunk egymást, hanem abból, hogy végre nyugodtan együtt vagyunk. Ilyenkor senki nem megy sehová, közösen játszunk, gyönyörködünk a fában, emlékezünk szeretteinkre. Az ünnep nem arról szól, amiről egyébként a reklámok szólnak karácsony idején, hanem a kereszténységről, a szeretetről. Nagyon ritka az, hogy a feleségem – akik egyébként négyen vannak testvérek – családja együtt legyen, még születésnapokon is ritkán jön össze, de karácsonykor mindig sikerül. Megvannak a kis ünnepi rituálék, többet vagyunk a gyerekekkel, mert ők csak nőnek, és egyszer csak arra eszmélünk, hogy mindjárt felnőttek lesznek! Nagyon érdekes ilyenkor – amikor több időnk van egymásra – rácsodálkozni arra, hogy milyen okosak és aranyosak is a gyerekeink! Az idilli pillanatok azok a pillanatképek, amikor otthon vagyunk, halk, karácsonyi zene szól, papírzörgés, örömteli hangok hallatszanak, aztán leülünk az asztalhoz, társasjátékozunk, beszélgetünk... Igazából semmi nem történik, de együtt vagyunk! Karácsonykor ugyanazokat esszük, mint mások: halászlét, töltött dagadót, töltött pulykát majonézes krumplival, mákos

gubát, aranygaluskát, töltött káposztát, finom süteményeket. Betegre esszük magunkat, és ha csinálunk valamilyen baráti találkozót két ünnep között, akkor salátákat szoktunk „legelni”.

„... nehogy azt higgyük, hogy ha valami baj történt, nincs folytatás!”

Vigyázzunk magunkra, egymásra, de nehogy azt higgyük, hogy ha valami baj történt, nincs folytatás. Mindig van alternatíva, és mindig van döntési lehetőség, nagyon ritkán van az, amikor nincs. Hányszor mondja azt az ember, hogy „vége az életemnek” és közben kiderül, hogy csak nem vették fel arra az egyetemre, amelyre szeretett volna menni, vagy egy másikra vették fel. Felelősségünk és feladataink vannak. S éppen ezért kell egyébként megmozdítani a fenekünket, hogy jó

nagymamák és nagypapák tudjunk lenni, hogy amikor beszalad az unokánk, akkor ne egy pohár vizet és gyógyszert hozzon, hanem ha azt kéri, hogy nagymama gyere velem ping-pongozni, vagy süssünk együtt palacsintát, azt lazán meg tudjuk csinálni!

Köszönjük az interjút! További sok sikert, jó egészséget és boldog karácsonyt kívánunk!

**Az interjút készítette:
Zentai-Fehér Anita**

Mesében élni

Mosolyka, vagyis Hozleiter Fanny nevét nagyon sokan ismerik. Több ezer olvasója és látogatója van. Bár az orvosok 18 évet jósoltak neki, november közepén töltötte be a 24. életévét. Szélesebben mosolyog, mint valaha és tele van tervekkel és kitartással. December 4-én másodszorra jön el hozzánk a Kitárt Ajtók Ünnepe és most először ad interjút nekünk. Fogadjátok szeretettel!

Milyen élményekkel gazdagodtál tavaly a Kitárt Ajtók Ünnepén? Van valami elvárásod a mostanival kapcsolatban?

Nagyon élveztem. Gyorsan elrepült az idő, mi is mondtuk volna még, meg a közönség is hallgatta volna a beszélgetést, nagyon érdeklődőek voltak. Tetszett, hogy több oldalról lehetett megismerni ezt a világot. Semmi elvárásom nincsen az ideivel kapcsolatban. Azt gondolom, hogyha ugyanaz történik, mint tavaly, akkor idén is nagyon fogom élvezni.

Mit gondolsz, a mennyire valósul meg Magyarországon az esélyegyenlőség? Mi a jó és mi a rossz tapasztalatod?

Ha az ember hagyja magát és elfogadja, hogy elméletileg mi nem akadálymentes és mire nem képes, akkor a négy fal között ül. Sok minden elméletben akadálymentesítve van, de gyakorlatban használhatatlan. Az egyik kedvencem, mikor fent van a mozgásérzékelő villanykapcsoló a mozgássérült mosdóban, és amikor begurulok, akkor teljesen sötét marad. Nem tudok csápolni, hogy felkapcsolódjon a villany. Vagy a rugós ajtó! Nem tudom kinyitni, mert magát a kilincset sem tudom lenyomni. Szóval elméletileg nagyon

facebook.com/nagy.charlie

hangzatos és szép dolgok vannak, amire nagyon sokat költenek, de a gyakorlatban nem tudom, hogy ki tesztelte le, mert használhatatlan. Pozitív élmény az, amikor egy szórakozóhelyen van mozgássérült wc, vagy lift. Olyat még nem tapasztaltam, hogy mindent tudok használni száz százalékosan, de az elmúlt száz évhez képest viszont előrébb jutottunk.

Hogyan látod a fogyatékkal élő helyzetét?

Ha hagyom és elfogadom azt, hogy mi használhatatlan, akkor nagyon sok mindent nem tudok megcsinálni és leszűkülnek a lehetőségeim. Így nagyon szűrkéne láthatnám az egészet. De nem fogadom el, mert nem szeretem, amikor behatárolnak. Lehet, hogy nem könnyen és nem úgy, mint egy átlagos ember, de akkor is akadálymentessé teszem a környezetem. Sok esetben ez veszélyes, de vagy elfogadom a határokat, vagy veszélyes de élvezem azt, amit lehet. Én az utób-

bit választom. Szóval az egész az egyén hozzáállásán múlik, de tény, hogy egy faluvégi kis házból nagyon nehéz lesz kitörni, Budapesten azonban vannak lehetőségek. Nem mindig azzal a lehetőséggel kell élni, ami ott van előttünk, hanem feszegetni kell a határokat. Én mondjuk szerintem feszegetem rendesen és nem is tartom unalmasnak az életemet.

Mi volt az a pont, amikor úgy döntöttél blogot nyitsz és mesélsz másoknak az életedről?

2007-ben kezdtem el írni abból adódóan, hogy szerettem volna kijutni Kínába egy összejt terápiára, ami ötmillió forint. Erre szerettem volna összegyűjteni a pénzt, így az összes létező újságot, tévét és rádiót felkerestem, hogy szeretnék nekik mesélni az életemről, mert úgy gondoltam, hogy ezzel foglalkozni kell. Nagyon sok ember csak egy mosolygós lányt lát a kerekesszékekben, de hogy mi van e mögött, azt nem. Szerettem volna elmondani, hogy miért fontos nekem ez az összejt beültetés. Nem voltak erre nyitottak az újságok, a rádiók meg tévék, ezért valami más eszközt kellett találnom, hogy ezt bele tudjam kiabálni a világba. A legkézenfekvőbb volt a blog, mert ott azt csinálom és arról beszélek, amiről szeretnék. Akkor elkezdtem tabuk nélkül írni. Nem hagytam abba az írást, amikor összegyűlt az 5 millió, még akkor sem, amikor kijutottam Kínába. Azóta is minden területet érintek a blogban, mert nagyon nagy rá a kereslet. Kezdetben 33 olvasóm volt, ma pedig 16 ezer, amit el sem tudok képzelni, hogy mennyi. Bárhova megyek, tuti, hogy van valaki, aki olvassa és nagyon jó érzés, hogy látom ennek az értelmét, mert annyi pozitív visszajelzést kaptam, hogy ebből akár ha csak egyet is kapok, akkor is azt

mondom, hogy megéri az egész, de sokkal több érkezik.

Jól értem, hogy mindenki visszautasított?

Igen. Senki nem válaszolt pozitívan, ha kaptam választ, az úgy nézett ki, hogy ilyen témával már túl sokat foglalkoztak, meg nem fér bele a műsoridőbe. Most meg az ellentéte van, ők kopogtatnak be majdnem minden nap. Nagyot fordult a kocka. Valakinek hinnie kellett ebben az egészben, a célomban. Aztán érkezett egy üzenet Kovács Barbara újságírótól, aki rátalált a blogomra és ezt írta az első levelében: „Ez egy olyan mese, ahol a főhős elnyeri méltó jutalmát és az álmai valóra válnak.” A segítségével tényleg sikerült. Azóta is a mesében élek.

Mennyivel változott meg az életed, hogy megjelentél a médiában és híres lettél?

A barátaim azzal viccelődnek, hogy celeb vagyok, amit nem szeretek. Én nem celeb, hanem ismert szerettem volna lenni, amikor elkezdődött az egész. Azt szerettem volna, hogy ha valaki meghallja, hogy Mosolyka, akkor tudja, hogy ki az és mit csinál. Ez pedig most már így van, és összejött ez a mese. Nem arról van szó, hogy én imádom, ha mindig én vagyok mindenhol, hanem nekem ez az eszközöm, amit arra használok, hogy az emberek megismerjék ezt a világot. Az életem nagyon megváltozott ezzel a bloggal, kinyílt a világ. Olyan lehetőségeim vannak, amit álomban sem gondoltam volna. Pl. egyik nap kitaláltam, hogy de jó lenne a Sziget fesztiválon ott lenni, mert még sose voltam, de én nem engedhetem meg magamnak. Eltelt 24 óra és kaptam egy visszajelzést a Szigetes szervezőktől, hogy várnak szeretettel és nem kell fizetni, mert ajándék a

jegy. Most már adnak a szavamra és van értéke annak, amit csinálok és ez nagyon jó érzés.

Nem teher ez? Volt olyan pont, amit megbántál?

Persze, volt ilyen. Néhány hete megkértem egy bulvárlap az egyik történetemmel kapcsolatban, meg szerették volna írni. Mondtam, hogy ezt nem szeretném, nem kell ebből sztorit alkotni. Majd újra felhívtak, hogy igazából ők le fogják hozni, akár nyilatkozom, akár nem, de ha megteszem, van esélye, hogy azt írják, amit mondtam. Végül válaszoltam a kérdésekre, de továbbra is mondtam, hogy én ezt nem akarom. Másnap hívtak, hogy címlapon vagyok. De nem én voltam a képen, hanem egy másik kerekesszékes lány az én bögrémrel, az én nevem alatt, az én történetemmel. Ez a dolog akkor egy kiverte a biztosítékot nálam. A bulvárt amúgy sem szeretem, mert eltorzítják a dolgokat és nem azt adják vissza, amiről az egész szól. Mindennek azt a címet adták, hogy a szerencsétlen beteg kislány. Ezekre nekem nincsen szükségem. Amíg te használsz az újságot addig jó, de amikor téged használnak az már nem.

Hogy haladnak a projektjeid?

Minden projektemen folyamatosan dolgozom. A bögrék nagyon jól haladnak. Nagyon jó érzés, hogy annyira sokan szeretnének bögrét és annyira sokan szeretnének nekem ezáltal segíteni, hogy erre

nincsenek szavak. Nem tudom neked megfogalmazni, hogy milyen érzés ez. Akárhova megyek az utcán leszólitnak, hogy van-e nálam bögre.

A könyvem nagyon lassan halad. Mindig jön valami, ami elveszi a figyelmemet és az időmet, ami nem baj, mert azt gondolom, hogy minden sorsszerű, és amikor kell, akkor ez be fog fejeződni és rá fog kerülni a pont az i-re. Eljön az ideje, ha erőltetem az sosem sül el jól. Amit úgy csinálok, hogy könnyedén és természetesen az általában nagyon jó lesz. A könyvem tulajdonképpen olyasmi lesz, mint a blog, a stílus és a mondanivaló ugyanaz, csak szélesebb körű és kicsit részletesebb. Még jobban bele lehet cuppanni ebbe a világba.

Honnan merítesz erőt?

Először is az én örült barátaimból, akik jönnek, visznek, hoznak és minden örütségbe belevesznek. Meg az élményekből, amik engem mindig erővel töltenek fel és mindig adnak erőt. A nehéz pillanataimban, arra gondolok, hogy lesznek még ilyen pillanataim csak túl kell esni ezen és akkor veszek egy nagy levegőt és megyek tovább.

Köszönjük a válaszokat!:)

*Az interjút készítette:
Helembai Judit*

Mosolyka bögrék

Ha te is szeretnél bögrét Mosolykától, írd neki a **mosolyka.f@gmail.com** címre. Mindamellet, hogy egyedi saját készítésű bögrét kapsz, te is segítheted ezzel őt, hogy kijuthasson egy újabb összejt-terápiára.

Storytelling Slam

Van egy jó sztorid?

Mi az a Slam?

A slam, röviden és tömören mesemondó verseny, ahol bárki színpadra állhat. A műfaj az Egyesült Államokban született meg tíz-tizenöt évvel ezelőtt, azzal a céllal, hogy új, modern formát adjon a mesemondásnak, ami addig jórészt népmesék és egyéb hagyományos történetek előadásából állt. A storytelling slam rendezvények kizárólag felnőtteknek szólnak; bárókban, klubokban és hasonló szórakozóhelyeken tartják őket, azzal a céllal, hogy egy másfajta történetmesélést is behozzanak a köztudatba. A slam lényege az, hogy mindenki elmondhassa a saját sztoriját, elismerést kapjon érte, és mindenekelőtt, hogy minden résztvevő jól szórakozzon.

Akárki mesélhet, vagy csak mesemondók?

A slam műfajban az a jó, hogy akárki beszélhet az utcáról, bedobhatja a nevét a kalapba, és ha kihúzzák, elmondhatja a saját sztoriját. Semmiféle előképzettség vagy gyakorlat nem szükséges, csupán a bátorság ahhoz, hogy mikrofont ragadjon az ember!

Milyen sztorikat mesélhetek?

A slam műfaj személyes sztorikból áll. Röviden: akármit mesélsz, annak veled kellett megtörténnie (vagy legalábbis szemtanúként jelen kellett lenned), és igaz történet (legalább kilencvenkilenc százalékban).

Mi a különbség a stand-up comedy és a slam között?

A stand-up comedy elsődleges célja, hogy megnevettesse a közönséget. Bár egy slam rendezvényen is sok vicces történet elhangzik, ez esetben a humor egyáltalán nem kikötés: komoly, elgondolkodtató, szívmelengető vagy szívfacsaró történetekkel is színpadra lehet állni.

Mik a slam szabályai?

Mindenki, akinek van egy jó sztorija (és mindenkinek van!), a rendezvény kezdetekor bedobhatja a nevét egy kalapba. Ebből a kalapból kerülnek aztán kihúzásra az est fellépőinek nevei. Minden fellépőnek szigorúan tíz perce van a mikrofon mögött, mely alatt egy történetet mesélhet csak el. A történetnek (ld. fenn) személyes sztorinak kell lennie, valódi történetnek (van eleje, közepe és vége), és nem helyettesíthető viccek vagy rövidebb sztorik láncolatával! Kilenc percnél jelezzük, hogy közeledik a vég, tíz percnél pedig lerúgjuk a delikvenst a színpadról. Minden történetnek kapcsolódnia kell az est témájához valamilyen (nem feltétlenül egyértelmű, de megmagyarázható) módon!

Mit lehet nyerni?

Az est legjobb története pénzjutalomban részesül, és az évad győztese fellépési lehetőséget kapnak a 2013-as Holnemvolt Fesztiválon!

Papp Nóra Viola

Esélyegyenlőségi gasztrokaland

Rohan az élet, pörögnek a mindennapok. Este beesve a konyhába maximum egy zacskós levesre vagy a pizzafutár tárcsázására terjed konyhaművészete a nagy átlagnak. Napközben meg bekap a pékségben, a mekiben, a kínaiban, a közeli étkezdében valami „hagyományosat”... Ha azt állítjuk a szekszárdi Ízlelő Családbarát Étteremről, hogy nem hagyományos, akkor igencsak enyhén fogalmaztunk.

Kezdjük azzal, ha valaki nem eszik húst, akkor az étterembe járás nem épp ünnepnap a számára, mert a „rántott-sajtrizzsel” fogáson kívül esetleg tud palacsintát vagy gesztenyepürét enni. Aki pedig ilyen-olyan ételallergia miatt speciális diétán van, az szintén kimarad az éttermi lakomából.

Nem úgy, aki ellátogat a szekszárdi Ízlelő Családbarát Étterembe, amelyet 2007-ben a Kék Madár Alapítvány hozta létre és azóta már elnyert több díjat is. Az étterem nemcsak vegetáriánus, hagyományos és kímélő menüjének minőségi választéka okán nem esik bele a kicsit pejoratív értelemben használt „hagyományos” étterem kategóriájába. Aki az Ízlelőben költi el ebédjét, annak elektromos kerekesszékekkel lavírozó felszolgáló hölgy hozza ki a siket szakácsok és a tanulásban akadályozott kisegítő személyzet által elkészített, mesterszakács által, kizárólag friss és lehetőleg helyi gazdák által termelt alapanyagokból összeállított finom ételleket. Üdvözet a Gasztronautáknak, igen ez egy másképp más világ!

A fogyatékos személyek munkaerő-piaci integrációja nagyon komoly kérdés napjainkban. A Kék Madár Alapítvány fontosnak tartja, hogy a fogyatékoság ne jelentsen egyben akadályozottságot is: ha van piacképes tudás, akkor már csak munkalehetőséget kell biztosítani úgy, hogy azt egy fogyatékkal élő személy képességeinek megfelelően be tudja tölteni. A kezdeményezés a vendéglátásban ma Magyarországon egyedülálló és példaértékű, hiszen egy nagyon pörgős munkahelyen is megállják a helyüket a mozgásukban, hallásukban vagy éppen értelmileg korlátozott munkatársak.

Mészáros Andrea, az Ízlelő étterem ügyvezetője célként tűzte ki, hogy a fogyatékos személyeket olyan értékes munkához segíthessék hozzá, amelyben kiteljesíthetik önmagukat. Jelenleg nyolctíz állandó munkatárssal dolgoznak: öt nő és három férfi. Folyamatosan vannak ideiglenes gyakornoki pozícióik is, melyeket az alapítvány képzési programjában résztvevőkből töltenek fel.

Persze gondolhatnánk, hogy jó-jó, védett munkahelyek itt is, ott is megtalálhatók. Az Ízlelő Étterem viszont nem tekinthető definíció szerinti védett munkahelynek. Nem monoton és nem nulla kreativitást igénylő háttérmunkásokkal találkozhat az ide látogató, hanem feladatokat szakértelemmel és precizitással

, a vendégekkel kapcsolatban álló szakácsokkal, felszolgálókkal. Az étterem pedig sikeres és piacképes. Hozza a vendégeket és felveszi a versenyt minőség terén is bármely „normál” étteremmel. A tudatosság pedig nemcsak a társadalmi integráció elősegítésére, az előítéletek földig rombolására, a munkatársak speciális szükségleteinek figyelembevételére vagy a magas színvonalú, egészséges ételek készítésére terjed ki, de magára a környezettudatosságra is, hiszen környezetünket a következő generációktól kaptuk kölcsön megőrzésre.

Az étteremről bővebben:
<http://izleloetterem.hu>

Hetényi Henrietta

Pályázat

Az ELTE BGGYK HÖK pályázatot ír ki: Főszerkesztői feladatkör ellátására

Feladata:

- *Koordinálja a Bárczium szerkesztőségének feladatait*
- *Kapcsolatot tart a szerkesztőség minden tagjával*
- *Kapcsolatot tart a kommunikációs referenssel*
- *Kapcsolatot tart az egyetem többi kari lapjának főszerkesztőivel*
- *Felel a minőségi tartalomért*
- *Felel a pontos megjelenésért*
- *Koordinálja az egyetemen kívüli hirdetőkkal és nyomdával kapcsolatos egyeztetéseket*

A pályázatokat írásban lehet leadni a Hallgatói Önkormányzat irodájában (Fsz. 61-es szoba) 2012. 12. 14-ig személyesen vagy a postaládába elhelyezve. Kérünk önéletrajzot és motivációs levelet.

Menjünk együtt a B.Ú.S.-ba az Éjszakai Sporton!

Sport? Éjszaka? Egyetemista füleknek elsőre hallásra két, egymással kevésbé szorosan összefonódó fogalom, de nem december 14-én!

Gól- és pontcunamit jósolnak a szakértők a 2012. december 14-ei estére a BEAC-on. A korábbi évek hagyományára és népszerűségére építve idén is megrendezik az Éjszakai Sportot, amelyen az érdeklődők ismét a némiképp szokatlan napszakban próbálhatják ki az ELTE-n elérhető sportlehetőségek legjavát. A szorgalmi időszak utolsó napján 18:00-tól veszi kezdetét a hajnalba nyúló sportmaraton a Bogdánfy úti Sporttelepen, amelynek során a fekete és fehér pólós sportfanatikuskok a labdarúgó, kosárlabda, röplabda és floorball meccsek oltárán csapatjátékosként, de akár szurkolóként is izzadhatnak.

A csapatsportágak tekintetében a legnagyobb változtatást az jelenti, hogy a minél bensőségesebb hangulat érdekében a focisták a tavaly felavatott műfüves pályákról visszaköltöznek a csarnokba. Ez az "újítás" további két hozadékkal is jár: egyfelől a kevesebb férőhely miatt érdemes minél hamarabb előnevezni a rendezvény hivatalos honlapján. Másrészt első olvasatra ez még nagyobb várakozási időket jelentene, mint tavaly, de a szervezői brigád egy gondosan kidolgozott stratégiával rukkolt elő erre a problémára. Sőt, a koordinátorok azokra is gondoltak, akik szívesen indulnának valamelyik csapatsportágban, de társ híján nincs kivel. Ők az esemény hivatalos facebook oldalán a „Társkereső” részlegnél találhatnak megoldást problémáikra.

Az egyéni sportok szerelmesei az ELTE sportösztöndíjasainak jóvoltából többek között az Éjszakai Fejlámpás Futás,

harcművészeti órák, spinning, kettlebell és TRX kipróbálása során szerezhhetnek némi izomlázat. A szervezők természetesen a hölgyekről sem feledkeztek meg: az Aerobic Night keretein belül hastánc, kick-bokszt, pilates, zumba foglalkozások és bemutatók színesítik a sportpalettát. A megfáradt testek a Sztár Büfébe kihelyezett Játékbárlangban sakkal, társasjátékokkal, pókerrel frissíthetik fel elméjüket, ahol a kellemes hangulatról ezúttal is a Nagy Éji Zene unplugged produkciói gondoskodnak.

Végezetül ne feledkezzünk meg a BEAC ifjúsági elnökének, Simon Gábornak a tavalyi éjszakai sportmaraton során elhintett bölcsességéről! „Fiatalos arculatot szeretnénk adni a BEAC-nak, ami által közelebb kerülhet a hallgatókhoz, és vonzóbbá válhat számukra. Mostantól minden hallgatói sportrendezvény a BEAC rendezvénye is, ezzel is építhetjük a klub imázsát.” Bizonyítsátok be, hogy Ti vagytok az ELTE és a BEAC házasságának újdonsült alapkövei! Hisz’ a sport egy olyan különleges közösségformáló erővel bír, hogy nem számít az, ki melyik karról jött vagy hányadik félévét tapossa. Olyan társaságra lelhetsz, ahol új barátokat, ismerősöket szerezhetsz és még az egészséged érdekében is aktívan teszel. Akit egyszer már magával ragadott ez az érzés, az most is visszatér, míg akit még nem mérgezett meg, az ennek okán látogasson el a rendezvényre. Töltsünk el kötetlenül, jó hangulatban, sportosan együtt egy éjszakát és fedezz fel egy számodra ismeretlen sportá-

gát!

A programokra előzetesen nevezni csapatonként és egyénileg a <http://ejszakaisport.elte.hu> oldalon tudtok, míg napi sportajánlóért és érdekességekért kövesd figyelemmel a rendezvény hivatalos facebook oldalát!

Karácsonyi Receptek

Ha Karácsonyra könnyen elkészíthető és finom receptet kerestek, akkor jó helyen jártok. Angolul és németül csak nektek!

Gingerbread

Ingredients:

1,1/2 cups all-purpose flour
3/4 teaspoon ground ginger
3/4 teaspoon ground cinnamon
1/2 teaspoon baking powder
1/2 teaspoon baking soda
1/2 teaspoon salt
1/2 cup shortening
1/4 cup packed brown sugar
1 egg
1/2 cup light molasses
1/2 cup boiling water

Directions:

Preheat oven to 350 degrees F (175 degrees C). Grease and flour a 9 inch round pan. Sift together flour, ginger, cinnamon, baking powder, baking soda and salt. Set aside.
In a large bowl, cream butter and brown sugar until light and fluffy. Beat in the egg and molasses. Add flour mixture and water. Beat until smooth.
Pour batter into pan. Bake at 350 degrees F (175 degrees C) for 30 to 35 minutes, or until a toothpick inserted into cake comes out clean. Cool in pan on a wire rack for 10 minutes. Remove from pan and serve warm.

Forrás: <http://allrecipes.com/>

*A recepteket gyűjtötte:
Nyáry Veronika*

BANANEN-SCHOCKO-KEKSE

Zutaten:

175 g	Mehl
1 TL	Backpulver
½ TL	Salz
75 g	Butter, weiche
65 g	Zucker
65 g	Zucker, braun
1 großes	Ei(er)
1 TL	Vanillezucker
2	Banane(n), reife
160 g	Schokostreusel
80 g	Walnüsse

Zubereitung:

Die Bananen schälen und mit einer Gabel zerdrücken.

Das Mehl und das Backpulver durchsieben, das Salz dazugeben und alles miteinander vermischen.

Die Butter, den Zucker und den braunen Zucker mit dem Handrührgerät gut verrühren. Die zerdrückte Banane, das Ei und den Vanillezucker dazugeben und weiter rühren.

Die Mehlmischung in die Masse geben und alles bei niedriger Geschwindigkeit zu einem gleichmäßigen Teig verarbeiten.

Die Walnuskerne grob hacken und zusammen mit den Schokostreuseln unterrühren.

Mit einem Teelöffel kleine Häufchen auf ein mit Backpapier belegtes Blech setzen, dabei zwischen den einzelnen Häufchen ca. 5 cm Abstand lassen.

Bei 190°C im vorgeheizten Backofen ca. 10 Minuten backen.

EIERLIKÖRSTERNE

Zutaten:

Für den Teig:

125 g	Butter
100 g	Puderzucker
1 Prise	Salz
1 Pck.	Aroma (Zitronenschale)
1	Ei(er)
180 g	Mehl
70 g	Speisestärke
100 g	Mandel(n), gemahlen
2 TL	Zimt
1 Pck.	Vanillezucker

Für die Füllung:

130 g	Puderzucker
3 EL	Eierlikör

Zubereitung:

Teigzutaten verkneten und 1 Std. kühlstellen.

Sterne ausstechen und aus der Hälfte der Kekse kleine Sterne herausstechen.

Plätzchen bei Umluft 160 °C ca. 8 Min. backen.

Sterne mit Loch mit Puderzucker bestreuen. Zutaten für die Füllung verrühren. Ganze Sterne mit der Füllung bestreichen und mit den Lochsternen bekleben.

Kézzel készíthető ajándékok karácsonyra

Szeretnél valami személyeset ajándékozni a szeretteidnek?
Egyedi ajándékkal készülnél?

PLÜSSMACI

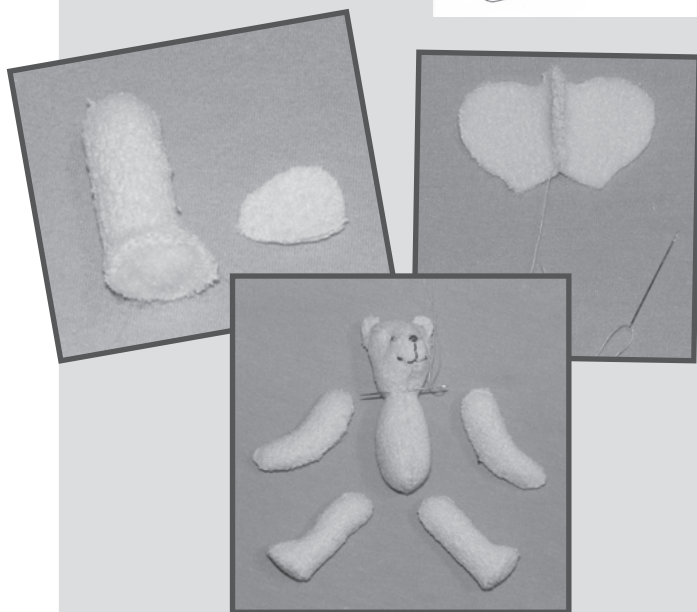
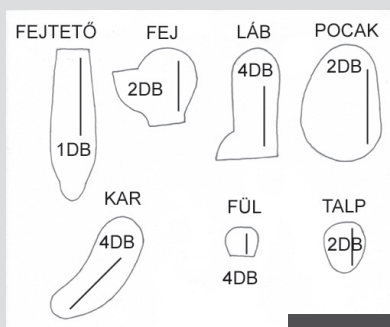
Igazán szép, és könnyen elkészíthető kismaci, ami kabalaként vagy kulcstartóként is használható. Ha kedvet kaptál hozzá, csak bátran!

Hozzávalók:

- frottír, vagy plüss
- tömőanyag (vatta)
- hímzőfonal

Szabásminta:

A szabásminta tartalmazza a kb. 2 mm varrásszélességet.

Összevarrás:

Az összevarráshoz használjunk huroköltést, ismertebb nevén pelenkaöltést. Öltünk sűrűn, de csak kb. 2 mm mélyen az anyagba.

Feszre, keményre tömjük ki a maci részeit.

A lábakat először varrjuk össze fonákkal a fonákkal szemben, kivéve alul. Tömjük ki, majd varrjuk hozzá a talpat.

A fejnél először az arc alsó részét varrjuk össze.

Forrás: <http://www.varrohaz.hu/szabas-varras/kabalamaci-varras--ingyen-szabasmintaval-/>

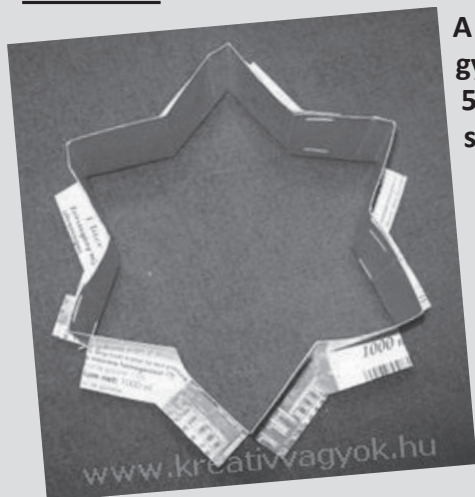
CSILLAG GYERTYA

Gyors és ötletes ajándék, vagy asztali dísz.
Bátran próbáljuk ki.

Hozzávalók:

- bármilyen hibás, vagy már nem tetsző tömbgyertya vagy maradékok
- kanócnak való pamutfonal
- illóolaj
- tejesdoboz palástja
- kevés gyurma
- vonalzó, olló,

Elkészítés:

A tejes doboz palástját kisimítjuk, és egy nagyobb méretű hatszöveget rajzolunk. Készítsünk 5+2 cm magas falat köré, majd gyurmával erősítsük hozzá.

Két hurkapálcát fölé teszünk, és rákötünk három kanócot. A tejes doboz alján három lyukon átfűzzük a kanócot és gyurmával rögzítjük őket.

Vízfürdőbe állított befőttes üvegben olvassuk fel a feldarabolt viaszt, csepegtessünk bele illóolajat, majd öntsük ki a gyertyát.

Ha szivárogná alul, gyurmával tömjük be.

Kb. 3-4 óra alatt megszilárdul. A kanóc felesleges részét levágjuk.

Forrás: <http://www.kreativvagyok.hu/unnepek/karacsonyi-dekoracio---csillag-gyertya/>

BÖGRÉK

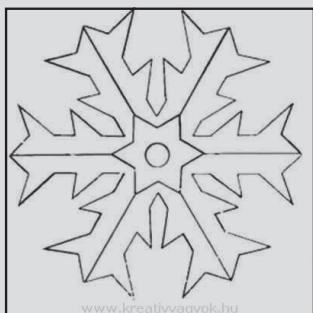
Ha szereted az üvegfestést, ezt nemhagyhatod ki semmiképp.

Hozzávalók:

- egy fehér minta nélküli bögre (vagy átlátszó üveg-pohár, befőttes üveg, üvegtál)
- üvegfestékek
- fólia

Elkészítés:

Saját mintával, vagy másolt mintával dolgozva egy üvegfesték képet készítünk egy fóliára. Hagyjuk megszáradni, majd ráillesztjük a bögrére.

Sanyarú sorsú lámpa

Viktor (2) meglát egy épp nem égő lámpát a szobában. Felháborodottan felkiált:

- Miért nincs felkapcsolva az a szerencsétlen lámpa?

Ezek az angolok...

- Képzeld Reni (4,5), Angliában a nénik nagyon szeretik a teát és kis csészékben szokták inni. Amikor megfogják a csészét eltartják a kisujjukat.

Reni elgondolkodik, majd diadalmasan kijelenti:

- Akkor a bácsik a kisujjukkal fogják?

Öntudat

Anya valamit megigazított Gergőn (2,5).

- Csak megigazítom, hogy szép legyél!

- Már én szép vagyok, anya!

Hogy is hívják?

Veronika (2,5) vacsoránál meglátott egy repülő rovar:

- Ott egy majdnem légy.

- Majdnem légy? – kérdezte anyukája.

- Majdnem lepke – javította ki Vera.

- Talán molylepke?

- Igen, az.

A kis filozófus

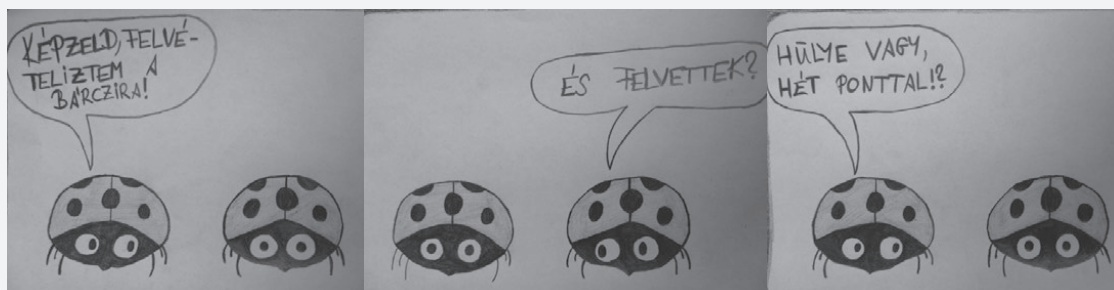
Egy autótúrán Veronika (3) nagyon csendes volt, anyukája hátraszólt:

- Mi van Veronkám, olyan csendben vagy.

- Csak gondolkozom.

- És min gondolkozol?

- Hát ezt a sok szép házakat, hogy ide építették.

A képregényt készítette Gergely Kinga.

Világnapok... mert ünnepelni mindig kell!

Vannak viccesek, furcsák, hivatalosak és nem hivatalosak, Facebookon terjedők és olyanok is, amik már évtizedek óta a napjaink részei. A világnapok kellenek, hogy tudjuk: a megszokott Karácsony-Húsvét-Augusztus 20-a témakörön kívül is van élet. Felhívják figyelmünket a világ dolgaira vagy csak egyszerűen okot adnak arra, hogy csináljunk valami szokatlant az adott napon. Ezekből gyűjtöttem össze nektek párat, tessék szemezgetni.

December 15. - *International Ugly Sweater Day*, vagyis Nemzetközi Ronda Pulcsi Nap. Végre egy nap, amikor büntetlenül elővehetjük a szekrény mélyére száműzött darabokat. Este a kolor bárban jótekonysági „rondapulcsi” gyűjtéssel egybekötött „divatbemutató” is lesz a bátrabbaknak. Ha úgy érzed, hogy a tiéd a nyerő, ott a helyed!

Január 15. - *Wikipédia napja*. Az egyetemisták aranybányája már 12 éves lesz.

Január 18. - *A hóemberek világnapja*. Ha éppen lesz hó, mindenképpen építs egyet. Vizsgaidőszaki stressz levezetésnek sem lenne utolsó.

Február 14. - *Walk like a velociraptor day*, magyarul „Járj úgy, mint egy velociraptor” nap. Ha elegend van a valentin napi mizériából, remek alternatíva lehet ennek megtartása. A mozgás kivitelezésével úgysem lesz gond, hiszen tudom, hogy a sok gyerekkori gyakorlás már mindenkit mesterré tett ezen a téren.

Február 24. - *Ölelj meg egy észtet nap*. A facebookról induló hülyéskedésből világméretűvé nőtte ki magát ez az esemény. Ha éppen nincs kéznél egy cserediák vagy szólj a külügyiseknek, vagy pedig ölelj meg egy szemÉSZT, tengerÉSZT, vegyÉSZT.

Március 14. - *PI nap*. Gyógymatekos társainknak lehet főleg érdekes ez a nap. Általában vetélkedőkkel, konferenciákkal szokta ünnepelni a matematikus társadalom, meg persze PI-tékkal.

Március 18. - Az alvás világnapja. A szorgalmi időszakban is kijár a pihenés. Ha rosszat tenne a lelkiismeretnek, hogy nem jössz be emiatt a suliba, akár a Hallgatózóban is töltheted;)

Április 4. - Nemzetközi párnacsata nap.

A párnacsatának csak négy szabálya van: 1. puha párnát vigyél; 2. csak párnás embert üss; 3. a szemüveged vedd le; 4. a párnacsata addig tart, ameddig tart. Harcra fel!

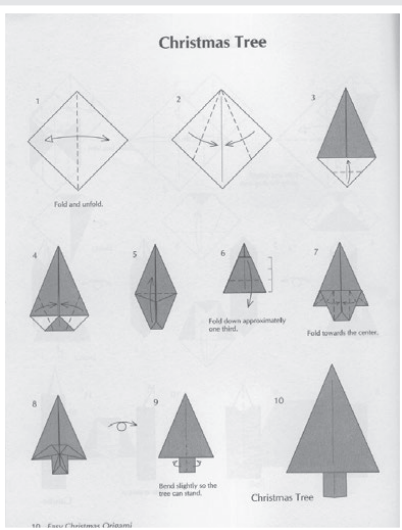
Május 4. - Star wars világnap. Szintén egy szójátékból eredeztethető, hiszen az erő legyen veled úgy hangzik, mint az azt mondanák: május 4 (May the force/forth be with you). Lézerkardok és kaóscsigás frizurák megengedettek.

Május 25. - Törölköző nap. Tisztelgés Douglas Adams sci-fi író emléke előtt. Ezen a napon a rajongók és tisztelők mindenhol a törölközőjükkel mennek.

Július 1. - Az ölelés napja.

Keress az „Ölelés napja” videót a youtube-on!

Július 11. - A csoki világnapja. Ha szereted a kerek csokoládét, a szögletes csokoládét, a hosszú csokoládét, a rövid csokoládét, a gömbölyű csokoládét, a lapos csokoládét, a tömör csokoládét, a lyukas csokoládét, a csomagolt csokoládét, a meztelen csokoládét, az egész csokoládét, a megkezdett csokoládét, az édes csokoládét, a keserű csokoládét, a csöves csokoládét, a mogorós csokoládét, a tejcsokoládét, a likőrös csokoládét, a tavalyi csokoládét, az idei csokoládét és minden olyan csokoládét, amit csak készítenek a világon.

Október 13. - Suit up - „Öltözz ki! nap. A How I met your mother című sorozathoz köthető világnap, amikor kötelező a kiskosztüm és az öltöny viselése.

Október 24. - Az origami világnapja.

Papp Nóra Viola

Játssz és nyerj!

Mivel nyakunkon van a vizsgaidőszak, és ilyenkor a könyvekbe és a jegyzetekbe merülve tanulunk, ezért a játék is kapcsolódjon egy könyvhöz. A feladatotok: Az alábbi kódok egy szó egy-egy betűjét jelölik. Fejtsétek meg a kódot, és rakjátok ki a betűkből a megfejtést. A könyv pedig, ami a segítségetekre lesz:

Atkinson & Hilgard (2005): Pszichológia című műve.

10/1/11

26/3/3

45/30/21

94/1/6

138/17/36

162/5/9

180/16/17

194/6/33

198/14/13

218/15/26

385/28/1

429/12/33

764/19/3

Egy egyszerűbb kis játékkal is meglepünk meg titeket. Rakjátok ki minél több értelmes magyar szót az **ESÉLYEGYENLŐSÉG** szó betűiből, a következő szabályokat betartva.

- 1) Minden betűt csak annyiszor használhattok fel egy szóban, ahányszor a kiindulási szóban szerepel. Az E betűt maximum háromszor használhatjátok fel, míg az Ő-t csak egyszer, egy szóban.
- 2) Az LY-t és a GY-t egy betűként kell kezelni.

A nyeréshez elég az egyik játék megfejtését beküldened, persze, ha mindkettőt, nagyobb esélyed lesz. Megfejtéseidet 2013. január 8-ig várjuk a jatek.a.barczin@gmail.com -ra, vagy bedobhatod az általunk kihelyezett **dobozba**.

Előző játékunkat Csurgó Nóra nyerte, gratulálunk neki!

IV. ELTE

SÍTÁBOR

[FRANCIAORSZÁGI
CHAMROUSSE

HOZD A BARÁTAIDIS, ÉS UTAZZ KEDVEZMÉNYESEN, VAGY AKÁR INGYEN!

2013.

FEBRUÁR 01-09.

185€ + 20 000FT • 96 KM SÍPÁLYA

JELENTKEZÉSI HATÁRIDŐ:
2012. DECEMBER 15.

JELENTKEZÉSI HATÁRIDŐ RÉSZLETFIZETÉSEL:
2012. NOVEMBER 15.

[AZ ÁR TARTALMAZZA: SÍBÉRLET • BUSZOS UTAZÁS • SÍOKTATÁS
PÁLYASZÁLLÁS • MEDENCE • SAUNA • JAKUZZI • FITNESS-TEREM]

elte
utazás

KöfHÖK
Közfürdői és
Külföldi Helyi Önkormányzatok

ppk

Az ár nem tartalmazza a kauciót
és az üdülőhelyi adót. Az utat a
TravelLines Kft. 2010. szervezi.

Engedélyszám: U-000865

COOL TIME
sielelles.net

elte
party

elte
ehök
Egyesületi Helyi Önkormányzat

ike Höl

elte
HÖK

ájkhök

TOVÁBBI INFORMÁCIÓ ÉS JELENTKEZÉS A HÖK IRODÁKBAN • SIELES.ELTE.HU

